

DANSKE RETSKRIVNINGSOVELSER

AF

A. BOYSEN

NIENDE OPLAG



KØBENHAVN
GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

1912

Til Læreren.

Hensigten med denne Bog er at give et metodisk ordnet Materiale til Brug ved den første Retskrivningsundervisning. Den foreslaas benyttet til mundtlige og skriftlige Øvelser i det andet, tredje og fjerde Skoleaar.

Bogen er her optrykt efter ottende Oplag. Retskrivningen er den i Bekendtgørelse af 27de Februar 1892 paabudte; hvor Ministeriet har tilladt to Stavemaader, er den benyttet, der stemmer med Udtalen (f. Eks. Bjærg, Jærn, fej), selv om det ikke er den af Ministeriet anbefalede.

1. Tag din Hat! Du skal ud. Nu maa vi gaa. Vi gaar ad en smal Sti. Kan du se mit Føl? Mit Føl gaar paa Græs. Saa du Hans? Han drev mit Faar paa Græs. En Tyv tog mit Lam. Saa, nu staar vi jo ved dit Hus. Vi gik en god Tur. God Nat!

2. Hans var rig. Ser du mig? Vi ser dig. Han gik sig en Tur. Lad mig faa ti Læs! Har du Tid? Ja. Saa maa du gaa. Giv mig en Skel! Min Ged har syv Kid. Han gav mig en Baad. Min Kat laa paa Lur bag ved en Hæk.

3. Hun tog sin Hat paa. Vi bor ved en Bæk nær ved en Sø. Han tog sig en Lur. Hør, Hans, sig mig nu din Plan! Slaar han dig? Han slog sig. Sig nu pænt Tak; nu maa vi gaa. Han har en god Baad. Hun har et nyt Slør paa. Hun gav mig et Glas Vin. Slog han sig? Vi ser dig.

4. Han laa paa et Neg. Jeg stod bag en Eg. Jeg slog mig. Jeg stak mig paa en Syl. Han gav mig et Spark. Jeg græd. Jeg gav dig jo et stort Glas Mælk. Drak du al min Vin? Du gav mig jo dit Glas. Paa min Mark har jeg Korn. Jeg har en Ske af Sølv.

5. Karl har læst. Nu skal du. Læs nu pænt! Skriv et Tall! Jeg skrev et Brev. Hans drog i Krig. Sig, at Hans skal gaa ud paa min Mark! Jeg har et sort Faar. Vi bor i et stort Hus. Hun gav et stærkt Skrig. Hun slog sig paa en Sten.

6. Læs! Kan du læ-se? Tag mig en Stoll! Tre Sto-le. Nu gaar jeg ud. U-de i min Ha-ve har jeg Kaal i fi-re sto-re Be-de. I to Be-de har jeg Sy-re. Hu-se-ne har rø-de Ta-ge. Paa mit Tag var en Re-de. Kri-ge-ne. Skri-ge-ne. Baa-de ne. Fa-de-ne.

7. Jeg ser, du er syg. Der var en Eg nær-ved. Her er jeg. Vi slog den sto-re Hær. Hun blev vred. Gaa nu ned med mig! Er Hans med? Er du træt? Sæt dig saa ned! Jeg har set dig. Han gav mig to go-de Fi-le. Kan du laa-ne mig en Ø-re? Har du set en A-be-kat? Bla-de-ne paa Gre-ne-ne. Fla-ge-ne paa Baa-de-ne.

8. Er du nu mæt? Her er et Net. Det var ret. Din Stil er let. Karl bor tæt her-ved.

Jeg er træt. Du er saa sen; du maa væ-re me-re rask. Han har en pæn Hat paa. Er den Pen af Jærn? Den er af Staal. Nu er det sent. Hent mig en Stoll! Karl var helt vaad. Han var en Helt. Her staar tre sto-re E-ge.

9. Frak-ke. Am-me. Jeg har en graa Kat. Kat-te-ne ta-ger Mu-se-ne. Lam-me-ne bræ-ger. Her har du fem Pen-ne. Der er Aal i Net-te-ne. Mi-ne Sto-le er blø-de. Du skal æ-re di-ne Læ-re-re. Mi-ne Sko er tæt-te. Vi er træt-te. Er din Stil let? Al-le mi-ne Stj-le er let-te. Den-ne Stol er blød. Nu er Dy-re-ne mæt-te. Er Met-te vred paa dig?

10. Har du set min Ha-ve? Hent mig en Ro-se u-de i Ha-ven! Min Ven er syg. Nu er der Ro-ser i Ha-ver-ne! Nat. Nat-ten. Næt-ter. Næt-ter-ne. Plet. Plet-ter. Plet-ter-ne. Fa-der. Fa-de-ren. Mo-der. Mo-de-ren. Mi-ne tre Kat-te er dø-de. A-be-kat-te-ne er sy-ge. Kan du gæt-te den-ne Gaa-de?

11. Hus. Hu-set er stort. Ha-vens Port er af Jærn. Por-te-ne. Jær-net. Jær-nets Far-ve er sort. Hu-sets Tag. Dy-rets Skrig. Pa-pi-rets Kant. Din Stil er slet; du maa skam-me dig. Skal jeg slet-te det-te Tal ud? Tag den-ne Hæt-te paa! Den Blæst er slem. Hun gav dig mest. Har du set min Hest?

12. Di-ne Pen-ne er go-de. Jeg har min pæ-ne Frak-ke paa i Dag. Maa jeg sæt-te mig ned? Fa-ders Hus er nyt. Det-te er en Eg. Hu-se-nes Ta-ge er rø-de. Nu skal jeg ret-te din Stil. Jeg har set en stor, gul Lø-ve. Kan du lø-be fra mig? Maa jeg ta-ge en Ka-ge. Jeg har to Sti-le at skri-ve. Jeg kan la-ve dig en Hat af Pa-pir.

13. Bag ved Hæk-ken er der en Sø. Du ved vel, at Jens er syg; han har bræk-ket sit Ben. Ja, jeg har hørt det af hans Ven-ner. Det var let at se, at hun var meget vred. Nu maa jeg le; du glem-te jo at ta-ge din Vest paa. Jeg kan se, at du har let. Har du set Ro-ser-ne i Ha-ven?

14. Der er fem Lam paa Mar-ken. Kan du se det Hus? Der bor jeg. Der er en Port paa mit Hus. Se der; der gaar den Kat, der drak al Mæl-ken. Nu maa du helst gaa; det er saa sent. Gaa rask frem ad den-ne Sti, saa naar du snart det sto-re Træ. Saa du Jens? Han var saa syg, han saa saa svag ud.

15. Kan du se, der er tre smaa Lam paa min Mark? Han har ti Mus i sit Bur. Giv mig tre af de ti Mus, du har der. Vi ler. De ler. Kan de se mig her? De saa paa ham; saa gik de. Vi ser dig. De ser mig. Jeg gav de tre

smaa Pi-ger Brød. Saa tak-ke-de de mig. Kat-ten ta-ger Mu-se-ne.

16. Du maa de-le den-ne Ka-ge med din Bro-der. Det-te er min Ka-ge. Det sto-re Hus er min Fa-ders. De sto-re Hu-se. Det var ret. Nu slap de fra mig; men jeg faar dem snart fat. Har du set de ti Lam u-de paa Mar-ken? Jeg har gi-vet ham et Bæ-ger af Sølv. Den lil-le Pi-ge flet-te-de sit gu-le Haar.

17. O-ver Bæk-ken laa der et Bræt. Det var let at gaa o-ver Bræt-tet. E-le-fan-tens Ører er sto-re. Jeg saa jo, at du slog de smaa, saa de græd. Fy, fy! det er en stor Skam; det ved du jo. Du har jo faa-et Plet-ter paa din pæ-ne Blu-se. Har du spist al-le Ka-ger-ne? Der er to Ka-ger i Skaa-len.

18. Før din Ven ned i Ha-ven! Karl var her för; men nu er han gaa-et. Tör du gaa ud paa I-sen? Det tør. Gaa ad denne Sti; den er helt tör. Der er et Møl. Kan du lø-be fra mig? Her er en Bøt-te Smör. Bør-ne-ne græ-der; de er sy-ge. I Mör-ke er al-le Kat-te graa. Den-ne gam-le Ko-ne har syv Søn-ner. Grø-den er sve-den. Har du glemt di-ne Bø-ger? Møl-le-ren ma-ler Kor-net.

19. Giv mig det fla-de Laag der! Slog du dig saa slemt? Har du set min Baad? Har du

læst den Bog, jeg har gi-vet dig? Nu gik der et Tog. Hans Søn drog i Kri-gen. Jeg bad dig jo gaa der-hen, og dog glem-te du det. Kog min Mad! Den-ne Pi-ge er god og klog. Jeg maa ha-ve en Pak-ke Söm. Kan du svøm-me?

20. Der er en slem Os i det-te Væ-rel-se; man kan næp-pe væ-re her. Sig os, Hans, bor Jens her? Han blev saa glad ved min Ros. Min Hest staar i sin Baas. Her har jeg en ny Kost. Jeg faar god Kost her. Sæt en ny Laas paa Dören! Min Baad er blaa. Jeg har et blaat Flag. Lad mig blot gaa!

21. Det er et slemt Saar. Skaf mig en stor, sort Sten! Dette Glas er for stort. Paa Søn-dag ta-ger jeg bort fra By-en. Her har du et nyt Kort. Min Hat er sort. Du for jo af Sted for at naa vor Ven. Vort Hus er alt for stort. Af Rug faar man Rug-brød. Nu er det nok.

22. Aa-ge har en Vor-te paa sin Næ-se. Den-ne lil-le klo-ge Pi-ge skal ko-ge Maden for os. Det er stærk Taa-ge i Dag. Nu gik To-get. I Gaar var det taa-get. Ær-mer-ne paa min Frak-ke er for kor-te. Kan du kom-me Klok-ken to? Det tror jeg nok. Slog han dig med sin Stok?

23. Her er en bred Grøft. Er Grøf-ten bred? Har du set et Aag? Der kry-ber en Snog. Giv

mig en Taar Vin! Bor du her? Han gik bort ned ad Bakken. Pigen for ud af Huset for at se paa Sol-da-ter-ne, som kom for-bi. Bo-gen er blevet bor-te. Her er stærk Ström. Giv mig et Glas Øl!

24. Du er jo helt vaad. Jeg lod Peter gaa; han var syg. Giv mig et Lod Kaffel! Har du Mod, saa kom! Se, om Glasset er tomt! Lære-ren roser den flit-ti-ge Pige. Jeg har en Pære i Lommen til dig. Sol-da-ten slaar paa Trommen. Han tog sine Sko og Sokker af og gik ud i Dammen efter Stokken.

25. Da-men. Dam-men. A-sen. Kas-sen. Ha-ne. Han-ne. At kø-le. Køl-le. Mo-se. Tos-se. Po-ter. Rot-ter. To-ne. Tom-me. Se-ner. Ven-ner. Gre-ne. Pen-ne. I Ha-ven er der Nød-der. Min Næ-se blø-der. Mi-ne Fød-der er öm-me. Vi slog de to sto-re Hæ-re. Den frem-me-de Her-re ri-der paa en sort Hest. Den-ne Rid-der var me-get tap-per.

26. Sø-fol-ke-ne los-ser Ski-bet. Du faar nok baa-de i Po-se og i Sæk. Skal jeg læ-se Bre-vet for dig? Du læs-ser alt for meget paa dit Æ-sel. Jeg har set ot-te sto-re Rot-ter. Ot-to skal ud at hen-te Brød hos Ba-ge-ren. Du maa tömme Kassen og sætte den op paa Loftet. Jeg har faa-et en ny Tømme.

27. Mon Læ-re-ren saa os? Anna har det nemt, hun har kun to Gæs at passe; jeg har hele ti. Kom hen her i Krogen; her er lunt. Kom, saa skal du faa en Kunst at se. Glasset blev helt knust. Paven bor i Rom. Denne Kasse er delt i to Rum. Kan du betale denne store Sum?

28. Lampen oser. Roserne er røde. Kan du svømme? Nu skal du lade Katten være! Jeg haaber, at du er oppe, naar jeg kommer, for Toget gaar Klokken fem. Der er rød Rust paa Pennen. Jeg har en god, fed Ost. Han er sat paa smal Kost. Her har jeg en ny Kost. Der er kun to Rum i mit Pennalhus.

29. Han er en Skurk. Der flyver en Stork. Vær nu en rask Gut! Vent et Minut paa mig! Hun var i stor Nød. Her er en hul Nød. Der er et stort Hul paa min Strømpe; det maa stoppes. Her er et Læs Kul. Jeg bor i en smuk By. Der staar et smukt Træ. Buk for mig, för du gaar! Giv mig en Lok af dit Haar!

30. Giv mig en Kage! Du ved jo, jeg har kun een; men du skal faa det halve af den. Kan du se, der løber et Dyr? Kan du naa her hen i eet Hop? Jeg kan kun se een Stjerne. Kan du se de tre Börn der? Jeg kan kun se eet Barn. I Dag er det klar Luft. Vort Loft er stort. Luk Dören! Med et Suk gik han ned ad Trappen.

31. Kom og sæt dig ned i denne lu-ne Krog! Kan vi gaa ud i Dag? I dette Bjærg er der en stor Hu-le. Der var Hul-ler i hans Frakke. Nu skal vi ud at ride. Dette smukke Træ er en Eg. Nu slukker jeg Lampen. Stor-ken flyver i Luf-ten. Gaa med op paa Lof-tet og lad os hente vor Slæde! Skuf denne Sti og riv den saa!

32. Hent mig en Fil! Tril den Sten her hen! Vil du gaa med mig ud i Haven? Jeg kom til at slaa ham slemt. Gik du hen til Hans i Gaar? I Gaar fik vi Kaal; det er nu vor Skik at spise Kaal paa den Dag. Drik et Glas Vin! Pip, pip! det var en Spurv. Nip et Korn, lille Spurv! Slip Stokken! Du tager alt for meget Sukker.

33. Kast Krum-mer-ne for Spur-ve-ne! Der kommer Ane fra Tor-vet med Kur-ven paa Armen. Der var Rotter i vort Hus; men saa fik vi sat Gift for dem. Vift mig; jeg er saa varm. Men der har du jo en Rift paa din Bluse. Du er helt vaad; skift Sko! Tit, tit! jeg ser dig nok, min Ven. För kom jeg der tit; men nu er min Ven død.

34. Den Is er glat. Konen tog et Ris og slog ham med. Er du vis paa, at det var E-rik, som tog din Bog? Kom og vis mig dit Pen-ne-skaft! Han er saa viis, saa viis; han ved alt. Sig

mig, slog han sig slemt? Rid dig en Tur! Sid ned ved Siden af mig! Visk din Pen af; det er nok for i Dag. Snip, snap!

35. Mis har taget en Mus. Er du nu vis paa, at du kan sige dit Vers pænt frem? Kul er sort. Dette Træ er hult. Nu kom der Bud fra Hans; han er syg. Kan du gaa hen og bukke pænt for den lille Pige med de gule Lokker? Nu maa du lukke Døren. Kullene er sluppet op for os. Da jeg gik fra Skole i Gaar, saa jeg en Flok brune Kalve.

36. Spis noget Brød til din Mad! Har du spist al den Suppe, jeg gav dig? Karl har vist mig en smuk Sti, der fører ned til Mosen; vil du gaa med mig? Det er vist paa Tiden at gaa; ellers kommer du nok for sent i Skole. Markerne er bare; kun hist og her er der fyget noget Sne sammen. List dig paa Ho-se-sok-ker ud af din Dör! Er det vist, at Konen er død?

37. Vil du slaa det lille Barn? Nu vil vi gaa os en Tur. Nu skal du være stille. Der kryber en Bille. Du skal tage tre af disse Piller om Dagen. Hön-se-ne nipper Kor-ne-ne. Du maa ikke drikke al Mæl-ken. Pas paa, at du ikke stikker dig paa den Naal! Jeg maa have et Dusin Flipper. Vil du ikke have noget Fisk? Hent mig min Ri-de-pisk!

38. Vent paa mig, medens jeg skifter Strømper! Giv mig en Pakke smaa Stifter! I-sen er smel-tet. Nu skal jeg vi-se dig en Kunst. Jeg kan en smuk Vi-se om en Rid-der, som hed Aage. Fader sid-der i sin Stol. Gaa hen til den vi-se Doktor; han giver dig nok et Raad. Pigerne er vis-se paa, at der var Tyve ved Huset i Nat.

39. Det var Karl, der slog Hans; det er jeg vis paa. Vor Karl har vist mig den graa Hest. Min Fader har to Kar-le. Vil du ta-le med mig? Sig til Kar-len, at han skal hente noget Kul. Jeg bor nede i Da-len. Det er en svær Törst, den Karl har. Det er dog altid en Tröst, at du er her. Øs Mælken op i Skaalen og drik den saa!

40. Tör du gaa ud paa dette Bræt? Den Sti er helt tör. Har du læst Bogen för? För mig hen til din Ven Knud! Der gik Jens Jen-sen forbi med Tril-le-bø-ren. Du bör först skrive din Stil; saa kan du be-sø-ge O-luf. Da det var blevet mörk Nat, kom vi til en stor Örken. Græsset bliver helt gult i denne Törke. Har du set en Örn? Dine Klæder er lyse, mine er mörke.

41. Jeg saa dig för; men du saa ikke mig. Der kom en Fyr og slog mig. Saa du det Fyr? Er dette Træ en Fyr? Jeg tror, det er en Gran. Vi bor i et nyt Hus. Benyt din Tid, medens du har den! Lyt til den Musik; den er saa smuk.

Flyt Stolen her hen; her er varmt. Det er mørkt; lad os faa Lys. Tys! du maa være stille. Giv ham et Kys!

42. Dette er en smuk Kyst. Du har kyst den lille Pige; hun græder af Skræk. Her er rart lyst. Har du Lyst, saa rid dig en Turl! Vi faar en god Høst i Aar. Har du løst dine Sko op? Der er et Blad løst i min Bog. Hun har en smuk Røst. Ryst Dugen; der er Krummer paa den. Byt med mig; jeg giver dig min Pisk for din Bog.

43. Du fy-rer alt for stærkt i; her er varmt nok. Stolen er af Fyr-re-træ. Jeg har fyr-re-ty-ve Faar. Johan og Vilhelm er to nette Fy-re; de kommer for sent. Vil du bytte med mig? Blækket flyder ned paa Tæppet. Vi skal flytte til Nummer fyrre i denne Gade. Du maa tisse paa Barnet; det skriger. Fader kys-se-de mig i Morges, før jeg gik i Skole.

44. Ha-ne. Han-ne. Da-men. Dam-men. Gas-sen. Gas-sen. Fa-der. Fad-der. Ær-ter. Svam-pe. Tan-te. Kræf-ter. Pisk. Pi-ske. Dask. A-ske. Blæst. Blæ-sten. Hest. He-sten. Fisk. Fi-sker. Bryst. Bry-stet. Bisp. Bi-spen. Ven-stre om! Flæ-sket er for salt. Kni-ven er ru-sten. Tag denne Ma-ske paa! Ku-sken styrer He-ste-ne. Vi maa have to nye Ko-ste. Min Slæde har ko-stet fire Kroner.

45. Kar-len laa, som om han var død; jeg ru-ske-de i ham, saa stod han op og gik. Jeg hu-ske-de først paa Bogen, da det var for sent at gaa tilbage efter den. Kan du styre Baaden? Han for-styr-rer mig. Dette Glas for-stör-rer meget stærkt. Har du læst denne tykke Bog? Giv mig et lille Stykke Brød! Det var en Lykke, at du kom.

46. Har du en Sed-del med fra din Fader? Han gav mig to fal-ske Sed-ler, da han be-tal-te Hesten. Den tap-re Ge-ne-ral er død. Bogen ko-ster fem Kroner. Jeg har Ho-ste. Min ven-stre Fod er gan-ske öm. Baalet flammer. Denne Farve fal-mer let. Han fam-le-de sig frem i Mörket. Synes du om disse Blom-ster? Mine Roser blom-strer ikke i Aar.

47. Sø. Sø-en. Stu-e. Fru-er-ne. Han tru-e-de med at slaa mig. I Ø-sten stiger Solen op. Du er en ly-stig Fyr; du ler altid. Paa den øst-li-ge Side af Huset er der en stor Mark, paa den vest-li-ge en Have. Vi be-gav os ned til Sø-en for at se det store Skib. Jens var meget be-drø-vet; Karl har be-stemt slaaet ham. Jeg har be-slut-tet at be-sø-ge Hans i Morgen.

48. En Dag gik Georg og Peter nede i Haven. Georg var otte Aar gammel og Peter ni. Ved Foden af et Træ laa der en stor Valnød. Georg

saa den först; men Peter tog den hurtigt op. De blev nu uenige om Nødden. Georg mente, at Nødden var hans, fordi han opdagede den; men Peter paastod, at den tilkom ham, fordi det var ham, som tog den op. De blev ved at trættes og var nær kommet op at slaas.

49. Da kom deres store Broder Hans. Han var fjorten Aar gammel. Han tilbød at dømme i Striden. Han tog da Nødden og knækkede den. Derpaa gav han een Skal til Georg, fordi det var ham, der opdagede Valnødden. Een Skal gav han til Peter, fordi han tog Nødden op. Kærnen spiste Hans til Lön for sin Dom. Det fik Georg og Peter, fordi de var saa paa-staa-e-li-ge. Stav saa: Paa-staa-e-lig-hed, Val-nød-de-træ!

50. Det Skrig er vir-ke-lig for galt. Jeg slog mig. Vi faar vist snart Krig. Slog han sig slemt? Nej, han løb sin Vej i saadan en Fart, at jeg ikke kan tro, han slog sig. Jeg steg op til Bjærgets Top. Her har jeg en god Steg. Kan du denne Leg? Fej uden for vor Dör! Ej, ej; er du der, min Ven? Det er en Skam at være fej.

51. Er Sofus lige saa høj som Peter? Nu er det nok med den Støj. Har du ikke set min Kniv? Søg efter den! Der fløj en Høg. Der er Røg i mit Væ-rel-se. I Gaar stod vor Pige og strøg; i Dag er hun syg. Gart-ne-ren gav mig

to Løg. Hans løj for mig; det er en stor Skam. Det røg saa stærkt i det Hus, at jeg flyttede bort.

52. Giv mig de Breve, du har der, og gaa saa din Vej! Vej den Steg; jeg synes, den ser ud til at være for stor. Vaj, mit Flag, vaj frit i den blaa Luft! Han veg for mig. Nu er det mig; lad mig nu komme til! Nu er det Maj; nu faar vi snart Sommer. Det var en drøj Tur. Der staar en Bøg. Böj dig ned og tag Bogen op!

53. Her er saa mørkt og trist. Skyd det Dyr! Vor Karl hedder Karl. Tag törre Sko paa! Du maa törre Glasset af. Jeg tror næsten, han glemte at tage Vesten paa. Jeg elsker det danske Sprog. Karoline er en artig Pige. Føj mig nu og gaa din Vej! Det fæg med Sne. Du maa ikke være vred; det var blot mit Spøg. Du har fint nyt Tøj paa i Dag.

54. Vej. Vej-en. Fej-e-kost. Tøj. Tøj-et. Støj. Støj-en. Neg. Ne-get. Steg. Ste-gen. Leg. Le-gen. Bøg. Bø-gen. Røg. Rø-gen. Har du set en Ne-ger? Karen nej-er, og Peter bukker. Ste-gen vej-er for me-get. Flaget vaj-er paa Taarnets Tag. Næ-ste Maj bliver jeg otte Aar. Pigen steger Gaasen. Karlen mej-er Kor-net. Si-vet svaj-er frem og tilbage i Blæsten.

55. Vil du le-ge med mig? Vi har lej-et dette Hus for et Aar. Min Fader ej-er en stor

Have. Er den Bog din e-gen? E-gen er et stort Træ. Denne Ej-en-dom tilhører min Tante. Det for-nöj-er mig, at din Stil er saa god. I Dag skal vi have rø-get Flæsk til Middag. Gart-ne-ren gav mig Lø-ge-ne. Jeg har glemt Bø-ger-ne. Bø-ge-ne er smukke Træ-er. Karl be-sø-ger mig om Sön-da-gen.

56. Hejs dit Sejl og rejs! Nu hejser vi Sej-le-ne og rej-ser bort; vi sej-ler til Sver-rig. Erik sam-ler paa Segl. Bryd Seg-let og læs Brevet! Der er ti Fejl i din Stil. Bakken er meget stejl. Her har du et Spejl, nu kan du spej-le dig. Han har revet mig med sine Neg-le. Der kryber en Snegl. Her laves der Tegl-sten. Jeg gaar i Re-ge-len ud Klokken ot-te om Morgenen.

57. Sæt dig ned! Den Dej er for sej; du maa komme Mælk i den. Bageren ælter Dej-en. I er fej-e; I er jo ot-te mod fem. Ot-to skal fej-e Gaden. Du er saa bleg. Jens har Bleg-ner i Halsen. Nu faar vi nok Regn. I Gaar reg-ne-de det paa vor Egn. Der gik Deg-nen. Tegn mig et Hus med et Hegn om! Min store Broder er seks-ten Aar gammel. Disse Trapper er stej-le.

58. Sol-da-ter-ne drog tilbage til Byen med Sejr. Det er smukt Vejr i Dag; Vej-ret har ikke været saa smukt i flere Maa-ne-der. Efter Sej-ren roste Ge-ne-ra-len Trop-per-ne. Du maa al-drig

sige en Løgn. Søg-ne-da-ge-ne er: Man-dag, Tirs-dag, Ons-dag, Tors-dag, Fre-dag, Lör-dag. Et Døgn er fire og tyve Timer. Jeg saa jo med mine eg-ne Öj-ne, at han tog Kagen. Disse Grene er ganske nøg-ne.

59. God Dag, Madam Hansen! Stryg mit Tøj pænt! Denne Gaas er tyk og fed. Tyg din Mad! Er du syg? Smyk dig; i Dag skal du til Fest. Han rev Dören op med et Ryk og styr-te-de ud af Stuen. Hør, Karl, ryk din Stol nær-mere hen til mig! Min Ryg er saa öm, at jeg næppe kan bukke mig. Tryk Sne-en og kast den saa! Han laa i en tryg Slummer. Det er en styg Blæst.

60. Byg mig et höjt Hus! Af Byg faar man Malt. Bryg saa Øl af Maltet! Stig til Hest og rid din Vej! Stik dig ikke paa den Naal! Drik Karls Skaal! Lig stille; du kaster jo Tæp-pet af dig. Kejserens Lig blev ført til Paris. Min Tante har seksten Höns; de giver dejlige Æg. Baaden er læk. Læg din Hat fra dig og sid ned! Der var en Myg, som stak mig paa min Læg.

61. Her er en slem Træk. Der er meget Kvæg her paa Eg-nen. Denne Væg skal males. Væk mig Klokken fem! Giv mig en Snes Æg! Læg din Pen bort! Bræk en Kvist af! Buk dig ned og tag Hatten op! Hug dette Træ om! Af

Rug faar man Rugbrød. Hans Hug ramte min venstre Arm. Hun drog et Suk. Marken er vaad af Dug. Saa I Soldaterne, som kom forbi? Paa Søndag bliver jeg otte Aar.

62. Mine Venner er sy-ge. Kan du tyg-ge dette tyk-ke Styk-ke Smör-re-brød? Moder ej-er flere kost-ba-re Smyk-ker. Dette Værelse er meget hyg-ge-light. Sol-da-ter-ne ryk-ke-de ud til Slag. Kan du svømme paa Ryg-gen? Skoen tryk-ker min store Taa. I dette styg-ge Vejr vil jeg ikke gaa ud; det fy-ger jo med Sne. Har du Brug for en Karl? Skaf mig et Trug!

63. Blo-det stiger mig til Ho-ve-det i denne Varme. Har du ik-ke set min Bog lig-ge et Sted her i Stuen? Myg-ge-ne stik-ker. Jeg skal være hos dig paa Öj-e-blik-ket. Du lig-ner din Broder meget. Min Hest har faaet Nykker; den bliver sky. Den gamle Tig-ger fik et Styk-ke Brød. Du maa törre dine Fødder af paa denne Maatte.

64. Det er en lækker Kage, du har der. Kri-sti-ne staar og lægger Tøj-et sammen. Da min lille Broder var saa syg, kom der to Læg-er og saa til ham. Her træk-ker. I Dag skal vi have Æg-ge-sø-be til Middag. Han slog mig med Stok-ken over beg-ge Læg-ge-ne. Der flyder flere smaa Bæk-ke ud i denne Aa. Væg-ge-ne i min Stue skal males. Karlen væk-ker mig Klok-ken otte om Morgen.

65. Ru-gen bruges til Brød, Byg-gen til Malt. Naar By-gen er forbi, vil vi gaa os en Tur. Kuk-ke-ren kuk-ker. Pigen hug-ger Suk-ker. Nu luk-ker jeg Dören, saa kan du jo se, om du kan komme ud af Stuen. Den för-ste, som siger et Muk, faar med mig at be-stil-le. Øllet er mug-gent. Jeg tak-ker dig for alle de Tje-ne-ster, du har vist mig. Nu ta-ger jeg min Frak-ke paa og gaar.

66. Vi bor i et smukt Hus. Vil du plukke den smukke Blomst til mig? Den har en dej-lig Lugt; vil du lug-te til den? Sluk Lyset! Ludvig, du har ikke luk-ket Dören efter dig; gaa hen og luk den! Du maa ikke sluge din Mad; tyg den! Han styr-te-de i Havet og blev slugt af en stor Fisk. Hug-get saarede ham slemt. Æg-get er raad-dent.

67. Bred Du-gen ud i Græsset! Dug-gen laa paa Blomsterne. Pigen legede med Duk-ken. Skal jeg duk-ke dig? Der kom en Haj og slug-te ham. Brug din Tid! Jeg har brugt min Sæbe op. Karl brug-te kun et Kvar-ter om at løbe i Skole i Morges; han var kommet sent op. Vejen slaar en Bugt. Snogen bug-ter sig i Græsset. Der er megen Frugt i vor Have.

68. Her sætter jeg en tyk Streg; dette er en slem Fejl. Sne-en laa tykt paa Mar-ker-ne.

Du er ret en styg Pige, naar du plager Katten saaledes. Det er stygt Vejr i Dag. Lad os søge efter Kri-sti-an; han maa jo dog være her i Stu-en. Jeg har søgt efter Ma-ri-e baade paa Marken og i Haven. Han gik og søg-te efter sine Bril-ler uden at opdage, at de sad paa hans Næse.

69. Han laa snart i en tryk Slummer, for han var meget træt. Du kan trygt gaa derhen; Trofast bider ikke. Tryk Sne-en, för du kaster den! Denne Bog er smukt trykt. Bøger bliver trykt hos Bog-tryk-ke-ren. Jens Røg-ter er paa Marken; han vog-ter Kre-a-tu-rer-ne. Der gaar Ryg-ter om, at Kejseren er død. Jeg fryg-ter for, at Peter er blevet syg; i Gaar var han ikke ganske rask.

70. Soldaterne flyg-te-de over Hals og Hoved; paa Flug-ten kom de til en stor Skov. Jeg har en rig gammel Tante; hun er meget god mod de fat-ti-ge. Hun blev rigt gift. Det var rig-tig smukt af dig, at du kom. Fader har Gigt i sin Ryg. Han tog sin Hat og gik. Der kom et fat-tigt Barn til min Dör og bad om et Par Ø-re. Dine Ø-rer er ganske røde; det er nok en skarp Blæst i Dag.

71. Jeg har læst et dejligt Digt af en stor Dig-ter. Jæ-ge-ren sig-ter og skyder. Det er fejlt at sving-te sin Ven, naar han er i Nød. Det er din Pligt at være et flit-tigt og ar-tigt Barn.

A-ma-li-e strik-ker paa en Strömpe. Peter er saa lad; han lig-ger og stræk-ker sig og gider ikke staa op. Han har strakt sig ud saa lang, han er. Han satte sig ned og strak-te begge Benene fra sig.

72. Her har jeg en læk-ker Kage. Hönen læg-ger Æg. Jeg har for-lagt min Bog. Du lag-de den vist i den blaa Stue. Sø er-ne er til-lag-te. Ræk mig Saltet! Har du rakt din Fætter Ka-ger-ne? Jeg rak-te ham dem lige nu. Smager Suppen dig? Jeg har ikke smagt paa den. I Gaar smag-te jeg en Frugt, som jeg ikke har set för. Tag Lyg-ten og kom med; jeg er vis paa, at der er Tyve i Haven.

73. Emil fik et Slag over Ryg-gen med Læ-re-rens Stok. Slagt din Gris! Slag-te-ren slag-te-de Lam-me-ne. Har Konen slag-tet sin Gaas? Kom, saa skal jeg flæk-ke din Tve-bak og komme Smör paa den. Mine Sko maa til Sko-ma-ge-ren for at for-saa-les og bag-flik-kes. Karlen har flæk-ket den store Sten med eet Hug. I Skibets Flag var der en flakt Ørn. Ja-ge-de du de stak-kels fattige Börn bort?

74. O-le si-ger, at han saa Peter lege paa Gaden i Morges. Han sag-de, at han var syg; men hans Sygdom er vist ikke slem. Læ-re-ren har sagt, at vi faar fri i Morgen. Gaa sag-te; Jens

so-ver, han er syg. Han bad mig, om han maatte gaa; men jeg sagde Nej. I Nat vaa-ge-de jeg hos min syge Fader. Jens skal staa paa Vagt, medens vi gaar paa Jagt.

75. Paa Skibet vajede det danske Flag. I Marts kom hun her til Byen; i Maj døde hun. Skibet faar et nyt Dæk. Bryggeren brygger Øl af Malt. Tag din Krukke og hent os noget sød Mælk! Kaptajnen gik op og ned ad Dækket. Læg dig nu ned og dæk dig helt till! Er Frugten god i Aar? Vi slog dem paa Flugt. Her er en dejlig Udsigt. Du skal vise din Lærer Agtelse.

76. Naar faar jeg min Dragt? Drag-ten er næsten fær-dig; den kommer i Aften. Hent Trag-ten! Ba-ge-ren ba-ger Brød. Han har bagt en lækker Kage til dig. I Gaar bag-te Moder Kager. Da den første Akt var forbi, gik jeg. Tag dig i Agt med den Kniv! U-ag-tet jeg ad-va-re-de ham, gik han dog ud paa Isen. Jeg kan ikke ag-te dem, som er u-ær-li-ge.

77. Soldatens Saar læ-ges; det er næsten lægt. Generalens Saar er læg-te. Denne Farve er æg-te; den falmer ikke. Paa dette Bjærg lever der en fræk Røver. Der er blevet begaaet et frækt Ty-ve-ri her i Huset. Johan er i Slægt med mig. Ur-te-kræm-me-ren vejer paa sin Vægt. Væg-ten staar paa Disken. Her skal du sy Hæg-ten fast og Mal-len her. Ma-le-ren har glemt sin Pensel.

78. Den lille Pige skreg af al Magt. Kan du mag-te Peter? Jeg er vis paa, at Karl har slaaet Peter; men han næg-ter det. Er Gaa-sen stegt? Han er en slem Knægt; han maa straffes. Der bor en klog Kone i den lille Hytte tæt herved. Denne lille Pige er et klogt Barn. Hans Kløgt er stor. Kog disse Kar-tof-ler! I Gaar fik vi kogt Torsk til Mid-dag. Kok-ken kog-te Torsken.

79. Vogt dig for at for-nær-me denne Herre; han er meget hef-tig. Denne Slojfe skal du hæf-te paa Brystet. Den lille Jo-han-nes gaar ude paa Marken og vogter Faarene. Kan du ikke for-staa Spøg? De lo og spøg-te hele Af-te-nen og mær-ke-de slet ikke, at det blev sent. Vil du øge dette Ær-me; det højre har jeg øgt. Den lille Oluf græd af Frygt for at blive straffet.

80. Denne Fyr-stes Magt er meget stor; han er lige saa mæg-tig som Kej-se-ren. Bryl-lup-pet blev fejret med stor Pragt; Bru-den bar en sær-de-les præg-tig Dragt. Vi blev slaaet paa Flugt. Du er for flyg-tig; du maa være mere stadig ved dit Ar-bej-de. Jeg vil ikke bo i dette Hus; det er fugtigt. Jeg gaar med en graa Frakke. De fleste af mine Duer er af en graa-ag-tig Farve.

81. Er du nu helt rask? Pluk mig et Aks! Katten laa og varmede sig i A-sken paa Skor-ste-nen. Ak-se-ne paa Byggen ser ikke ud som Ak-

se-ne paa Rugen. Ak-sen knækkede. Ak-se-len knækkede, og Dro-sken væltede. Put Bøgerne i Ta-sken! Lak-sen er en Fisk. Denne Slags Penne er alt for bløde. Han ilede bort for at slippe for Folkenes Tak-si-gel-ser. Du er en rigtig Slags-bro-der.

82. Hug Træet om med Øk-sen! Peter fik et Par Slag over sine Ryg-styk-ker; han var uartig. Ved du, at der er et Dyr, som hedder en Blæk-sprutte? Du er alt for snak-som. Jeg har seks Sø-stre. Seks og ti er seks-ten. Er der Stik-kels-bær paa Bu-ske-ne? Dine Buk-ser maa til Skræd-de-ren. Karl slog Georg, og det var nær blevet til et stort Slags maal mellem dem. Her har jeg faaet en ny Slags Vin; den har du vist ikke smagt før.

83. Kan du den Sang: «Den-gang jeg drog af Sted»? Hæng din Kaabe paa denne Knagel! Dæng ham nu rigtig til med Sne! Nu skal du nok i Seng, min lille Dreng. Kan du se, vi fik dog Regn? Der gik vor Degn. Vi bor i en smuk Egn. Kom med ud paa den store Eng uden for Byen! Ring paa! Bring mig en Lænestol! Kong Kri-sti-an stod ved højen Mast. Du er meget ung. Er Kassen tung?

84. Sang. San-ge. Dreng. Dren-gen. Eng. En-gen. Egn. Eg-nen. Seng. Sen-ge. Streng.

Stren-gen. Lyng. Lyn-gen. Løgn. Løg-ner. Gang. Gan-gen. Hank. Han-ken. En-gen. En-ken. Vin-ran-ker-ne slyn-ge-de sig op ad Huset. Man kan se af hans Op-før-sel, at hans An-ger var oprigtig. Skibet har kastet An-ker ikke langt herfra. Du tæn-ker dig ikke om; du maa sam-le dine Tan-ker. Han for-lan-ger man-ge Pen-ge for Huset.

85. Han ang-re-de sin Fejl. Soldaterne angreb Røverne og fan-ge-de de fleste af dem. Tyven an-gav sig til Politiet. Dette Brev an-gaar ikke dig. Er du ban-ge? Det er streng Frost. Har du været her læn-ge? Træt af Jagten kom Ridderen til en ussel Hytte og bad om en Drik Mælk. Har du hørt det Rygte, at Kejseren er død? Nu lukker Banevogteren Leddet. De seks Hekse blev dømt til Døden. Denne En-ke er meget rig. Her hæn-ger et Portræt af min On-kel. Stæng Døren! Stænk Tøjet!

86. Den Sang klin-ger smukt. Klink med mig! Her klin-kes. Klyng dig ikke til den Gren; den kan vist ikke bære dig. Klynk dog ikke saadan! Den lille Pige var ikke rask; hun laa og klyn-ke-de hele Natten. Syng den smukke Sang, du sang i Gaar! Synk denne Pille! Den lille Dreng var meget u-ar-tig; han rakte Tun-ge ad sin Broder. Slæden væl-te-de i en stor Bun-ke Sne.

87. Denne Traad er for lang. Jeg har et langt Vers for til i Morgen. Gik du langs med Søen? Du maa skrue Lanpen ned, ellers sprænges Glasset. Jeg har sprængt min ene Sko. Generalen steg til Hest og sprængte af Sted. Søens Længde er tre Mil. Tænk paa et Tall! Jeg har tænkt paa et. Du tænk-te dig ikke rigtig om; derfor svarede du galt. Har du hængt din Hat op? Ja, jeg hængte den her.

88. Der stod en Mængde Menne-sker uden for Slottet. Læssets Tyngde var for stor for de stakkels trætte Heste. Jeg længes efter Sommeren. Det var rart, at du kom; jeg længtes meget efter dig. Han var saa angst, at han græd. Du er alt for ængstelig; tag Mod til dig! Jeg sprang længst. Denne Vej er den længste. Er Karl eller Georg yngst? Karl er den yngste. Vi fangede ti A-bor-rer. Det var en god Fangst.

89. Alle Drengene og Piger skal gaa i Skole. Der lærer de at læse, skrive og regne; og naar de bliver større, lærer de fremmede Sprog og flere Ting. Skolen er et stort Hus med mange Værelser; de Drengene, der læser sammen i eet Værelse, hedder en Klasse. En Klasse er ikke det samme som en Klase. Er der mange Drengene i din Klasse? I vor Klasse er der seks-ten. Der er seks Bænke i dette Klasse-værelse.

90. Naar du læser flinkt, roser Læreren dig. Jeg har tit sagt, at den Dreng, som har Lyst til at lære noget — og det er jeg vis paa I alle har — maa først og fremmest være opmærksom i Timerne; men han maa ogsaa være flittig og læse paa sin Lektie, til han kan den, ellers lærer han intet. Kan du alle dine Lekti-er til i Morgen? Saa kan du gaa ud og lege i Haven med din Søster.

91. Denne Kone er god og brav. Av, av! jeg stak mig paa en Torn. Ser du det Taarn der? Min Stol er for lav. Disse Bænke er meget la-ve. Hun gav mig et Stykke Rav. Ra-vet er gult eller brunt. Du sov, da jeg var her. Vær stille; Fader so-ver. Han vo-ve-de sig for langt ud paa Bjælken og styrtede ned. Vi maa vade o-ver Aaen. Erik er do-ven.

92. Her staar den ny Plov. Karlen gik langsomt bag ved Plo-ven. Der er ingen Rø-ve-re i denne Skov. To-vet er ikke langt nok. I Morgen skal vi i Sko-ven. Du skal lyde Lo-ven. Maa jeg faa Lov til at gaa en Tur med Hans? Jeg er din Ven i Liv og Død. Li-vet er kun kort. Har du al-le-re-de sat al den Mad til Livs? Du er saatavs. I sidder saa tav-se; er der noget i Vejen?

93. Soldaterne kom i stærkt Trav ned ad Bakken. Denne Hest er en god Tra-ver. Sa-ven

hæn-ger paa Væggen. Den Kra-ve er snavset; tag en ren paa! Der laa et tykt Lag Sne paa Husets Tag. Tag din Hat af! Saa er det jo en Af-ta-le, at du kommer; vi venter dig Klokken ti. To-get af-gaar Klokken halv tolv. Giv mig et langt Tov! To-vet brast, og Arbejderen styrtede ned i Gruben.

94. I Nat gik Mikkelt Ræv paa Rov. Ræ-ven er en Rø-ver. Vi gik hen ad en jævn Vej. Fyr i min Ovn i Dag. Ov-nen er ganske hed. Der fløj en Ravn. Sig mig dit Navn! Trøjen er alt for snæ-ver. Du skal ikke hæ-v-ne dig. Levn en Bid Brød til mig! Jeg lev-ne-de noget Mælk; men nu har Katten drukket det. Skibet sejlede ud af Hav-nen.

95. Min Fod er ho-ven; jeg slog den i Gaar, og den hov-ne-de straks stærkt op. Hesten har faaet en skarp Sten op i Ho-ven paa det ene Bagben. Har du set min Vogn? Vaagn op, min Dreng; Klokken er mange. Der kom en hel Række Vog-ne, og vi maatte vente, til de alle var kommet forbi. Da jeg vaag-ne-de i Morges, reg-ne-de det. Bor du i vort Sogn? Sog-ne-præ-sten her er død for nylig.

96. Har du hørt dette smukke Sagn om Kong Knud? Jeg kan en Sang om Kong Kri-sti-an. Det bliver et stort Savn for mig, naar du rejser bort. Sav-ner du din Bog, eller maa jeg

laane den til i O-ver-mor-gen? Nu svinger jeg To-vet hurtigt; prøv saa, om I kan springe o-ver det! Du lig-ner din Broder. On-kel gav mig et stort Kræm-mer-hus med Fig-ner og Ro-si-ner.

97. Der ligger en smuk Skov tæt ved Byen. Hent mig en Skovl! Skov-len er gaaet i-tu. Nu slog Klokken tolv. Det var en travl Dag. Jeg har saa travlt, at jeg ikke kan faa Tid til at gaa mig en Tur. Efter denne trav-le Dag sov jeg trygt hele Natten. I Gaar hav-de vi Haglvejr; det hag-le-de meget stærkt. Ved Hestens Salg tjente han en hel Del. Sælg mig dit Hus! Tæl selv Pengene efter! Den brune Kalv er død.

98. Pluk mig en gul Blomst! Har du set min Fugl? Den er ganske tam. Peter hav-de ud-hu-let en Baad af et Stykke Træ. Fug-le-ne har spist vore Kir-se-bær. Ul-ven aad Lammene. Gran-træets Frugter hedder Gran-kog-ler. Visk din Tav-le af! Den ene af vore Skag-ler er gaaet itu; lav os en ny! Det lille Barn sav-ler. Jeg har solgt alle mine brune Kal-ve.

99. Sneg-len bærer sit Hus paa Ryggen. Vælg dig en af disse Kager! Jeg saa jo selv, at du kom for sent. Der sidder en lang Trævl paa din Trøje. Marie hav-de strikket galt; hun maatte træv-le et langt Stykke op. Den stakkels gamle

Hest maatte trælle fra Morgen til Aften. Vi faar nok Regn; det stænker al-le-re-de. Ved Festen blev der afsunget flere Sange.

100. Hæ-le-ne paa dine Stöv-ler er for höje. Det, du der siger, er noget Vrövl; naar du har set Peter ude paa Isen, kan han da ikke være syg. Følg mig! Hent Hövlen! Uret er af Sølv. Jeg stak mig paa en Syl. Du fik nok Prygl. Denne slemme Dreng pryg-le-de sin lille Broder. Nu har det stormet i tre hele Døgn. Der er vist forlist mange Skibe.

101. Kom her hen til Vin-du-et, saa skal du se! Vagt-pa-ra-den trækker forbi. Først kommer Mu-si-kan-ter-ne; de blæser paa store Horn af Mes-sing, og der er to, som slaar paa Tromme. Kan du se ham med den store Tromme? Han har ogsaa et Par Bæk-ke-ner. Og der gaar en, som slaar paa en lille Tromme. Efter dem kommer Of-fi-ce-ren. Han har en fin U-ni-form paa; de me-ni-ge Soldaters U-ni-for-mer er ikke saa fine som hans.

102. Hun er en brav Kone. Det var bravt af den lille Dreng; han gav den gamle Tigger alle de Penge, han hav-de. Denne Skam-mel er alt for lav. Dit Værelse er saa lavt, at jeg næppe kan staa op-rejst i det. Jeg har faaet et smukt Pen-ne-skaft af min Tante. Fra Höjens Top kan

vi se det blaa Hav. Vil du have et Glas Mælk? Jeg har haft denne Hest i over tre Aar.

103. Pas paa, at du ikke staver galt! Om en halv Time kommer jeg tilbage. Den stakkels Tigger er halt. Jeg fik et Stykke Brød og et halvt Glas Vin. Officeren kommanderer de menige Soldater. Tropperne drager ud til Kamp. Havde han ikke haft den Hat, havde han ingen Hat haft. I Nat var der et stort Slagsmaal mellem Kattene i Haven. Det var umuligt at sove for Støj.

104. Grav en Grøft her! Grøf-ten var alt for bred. Han stod saa stiv og strunk. Jeg saa stift paa ham. Disse Stif-ter er for store. Naalen er for grov, men Garnet er ikke groft nok. Du havde lo-vet mig at komme, og jeg stode paa dit Løf-te. Prøv at skri-ve smukkere! Hans Skrift er meget stor og tydelig. Regnen har næsten ud-slettet Skrif-ten paa min Vens Grav-sten.

105. Lad os gaa ud i Byen! Det er jo smukt Vejr, og Gaderne er tørre. Solen skinner, og alt ser saa fornøjeligt ud. Jeg tror, alle Folk er ude i Dag; man kan næppe komme frem. Og saa den Mængde Vogne! Nu vil vi gaa ned ad denne Gade til Torvet og se paa alle Amager-konerne, som sælger Urter og Blomster. Derfra gaar vi langs Kanalen ned til Havnen og ser paa Skibene. Vi maa ikke glemme, at vi paa Vejen

skal købe Brød hos Bageren. Det bad Moder os jo om, da vi gik ud.

106. A-bra-hams Sön hed Isak. Min Kniv er sløv; laan mig din, den er bedre. Er din Fader og din Moder begge raske? Eders Fæd-re og Mød-re ønsker, at I skal blive dygtige Men-ne-sker; derfor lader de eder gaa i Skole, og derfor for-drer de, at I skal være flittige Börn. Giv Hestene deres Fo-der! Jeg har fod-ret dem. Sol-daterne adlød Officerens Ordre. Stil eder nu op i Or-den! Trofast logrer med Halen, naar jeg kommer hen imod dens Hus.

107. De vær-ge-de sig længe, men maatte vige for O-ver-mag-ten. Tjeneren væg-re-de sig ved at ud-fø-re Herrens Befaling. Han yt-re-de sin Glæde over mit Besøg. Du maa gemme dine Bøger, før du gaar ud. Jeg er meget ung; men min Broder er dog yng-re. Moderen tog den lille Dreng op paa sit Skød og forsøgte at trøste ham, men forgæves. Sorg og An-ger havde lammet hans Kraft. Naar du bærer dig rigtigt ad, da har du intet at ang-re.

108. Fader bærer sit Ur i en smuk Kæde. Æl-lin-ger-ne snad-rer i Dammen. Jeg blev vækket ved Fug-le-kvid-der ganske tid-ligt i Morges, og da jeg saa ud af Vinduet, bemærkede jeg en Rede i et Træ tætved. Lærken kvid-rer i den blaa

Luft. Du er saa snavset, som om du havde ligget i en Mud-der-grøft. Floden er helt mudret. Torde-nen rullede, Lynet knit-re-de, og Regnen skyllede ned; jeg har aldrig set saadant et Vejr.

109. Denne Nød er ikke god, den smager bit-tert. Den bit-re Nød tvang Konen til at tigge. Min yngste Dat-ter er ikke rigtig rask. Min On-kel har tre voks-ne Døt-re. Kan du klat-re op i dette Træ? Min Fæt-ter er død. Alle mine Fæt-te-re og Ku-si-ner er bort-rej-ste. Jeg kan vir-ke-lig ikke modtage dette Of-fer; du har al-le-re-de of-ret nok for mig. Denne Officer har vist sig meget tap-per. Den tap-re Soldat blev beløn-net af Kejseren.

110. Han gör sin Gerning meget flinkt og omhyggeligt; derfor roser hans Herre ham ogsaa. Du kan være sikker paa, at din Fader giver dig Lov til at gaa med, naar du beder ham pænt om det. Her kan I være sik-re mod al For-føl-gel-se. Det er dog vel det sik-re-ste, at vi stænger Dören. Jeg tror ingen af alle hans For-sik-rin-ger. Hun er en vak-ker lille Pige. Giv mig et Stykke af denne læk-re Kage!

111. Pigen har trukket Snore paa Loftet og gaar nu og hænger Tøj op. Hans for-truk-ne Ansigt viste tydeligt, at han led meget. Min Tante drikker altid sin Te lunken. Disse Gra-ven-ste-ner

har ligget for længe; de er helt runk-ne. Din Stakkel, du har nok slaæet dig slemt. Det er et slemt Vejr for Fuglene; de fryser, de Stak-ler. Nu har jeg været tre Gange henne hos Lægen og har ikke truf-fet ham. De tre Venner blev i samme Öj-e-blik truf-fet af Røvernes Kugler.

112. Baade Dreng og Piger lærer at læse, skrive og regne; men Pigerne lærer meget, som Drengene ikke forstaar sig paa. De lærer at sy, at strikke, at brodere og at hæk-le. Karen er den flinkeste i Syning; men den lille Karoline er ogsaa meget flink, hun lavede forleden Dag nog-le nyde-lige Sejl, et Flag og en Vimpel til sin Broder Georgs Skib. Johanne har strikket et Par smaa bitte Strømper til sin Dukke; men hun kan ogsaa strikke store Strømper, i Forgaars gav hun mig et Par. Kan du stave: Stymper?

113. Klara broderer pænt; men Sofie broderer meget bedre. Hun broderer en Sofapude til sin Tante; men du maa ikke sige det til nogen, for det er en stor Hemmelighed. Emilie hækler en Krave til sin Moder. Hun er meget flittig; men jeg ved al-li-ge-vel ikke, om hun bliver færdig med den i rette Tid, saa at den kan komme til at hænge paa Juletræet. Stav: al-li-ge-vel, al-le-re-de!

114. Forbryderen blev sat i Fæng-sel. Fængs-ler-ne i denne By er gode. Hængs-ler-ne paa

denne Dör trænger til at smöres. Mine Roser staar i Blomst. Blom-ster-ne vis-ner; denne Viol er alle-rede vis-sen. Disse Roser blom-strer meget tidligt paa Sommeren. Min ven-stre Fod er öm. Denne Mønt er falsk. Han blev fængs-let som Falsk-ner. Barnet græder. Du er alt for barn-ag-tig; husk paa, du er snart tolv Aar. Vi har høstet Byggen. Høst-ar-bej-det er snart forbi.

115. Erik er den yngste, og Otto er den næst-yng-ste. Kongen drog ud paa et Krigs-tog. Jeg har faaet et Par lange Træk-stöv-ler. Denne rige Kræmmer er meget gerrig. Du maa ikke være saa begærlig; lad ogsaa dine Brødre faa noget! Min Ged giver god Mælk. Jeg har fanget en Gedde; den var saa stor, at den nær havde revet min Snöre over. Gederne gaar paa Marken. Gedderne svøm-mer i Søen. Kan du løbe paa Skøjter? Kør til, Jens, det er sent.

116. Luk et Vin-du-e op! I Vin-du-et hos Ur-te-kræm-me-ren ligger der en Suk-ker-top. Jeg kom net-op i rette Tid til at bede ham lade være at kaste Brevet i Kak-kel-ov-nen. Læg ikke din Bog i Vin-du-es-kar-men; den er nymalet. Da Tiggeren kom til Porten, gav Pas-op sig til at gå. Ude i Køkkenet koger Kokkepigen vor Middags-mad. Drengen tog Sko og Strømper af og vadøde ud i Gadekæret efter sin Hat, som var flöjet derud. Nu skal jeg gennemgaa Lektien til i Morgen for eder.

117. Du maa ikke ligge der og sove; Klokken er allerede mange. Jeg hørte den jo lige slaa syv. Nej, den er allerede halv ni; staa nu op i en Fart, ellers kommer du for sent i Skole. Ti nu stille; jeg vil ikke længer høre paa eders Snak. Har du set Kongens ti graa Hing-ste? Du maa ikke slaa de smaa; thi det er en Skam for en stor Dreng at slaa en lille. Klokken mang-ler ti Minutter i ti. Vær flittig; thi er man doven, lærer man intet.

118. Var du ikke i Skole i Gaar? Vad ud og hent min Fi-ske-snö-re; jeg har glemt den ude i Baaden. Hvad har du i din Kurv? Der kom en Regnbyge, og jeg blev helt vaad. Tag dig i Agt; min Sabel er hvas, kan du tro. Du maa hvæsse min Le for mig, den er ganske sløv. Vognen væltede lige ned i Muddergrøften. Det er meget varmt i Dag. Der staar en rød Valmue. Har du set min Hvalp? Tag dine Vanter paa; det er Frost-vejr i Dag.

119. Kom og dans en Vals med mig! Den lille Dreng og hans Søster val-se-de sammen. I Na-tur-hi-sto-ri-en har du læst om Hvalen. Jeg giver dig Valget mellem disse to Bøger. Væk mig, naar du gaar ud! Vær nu en god Dreng! Hver Gang jeg ser dig, maa jeg le. Det er smukt Vejr i Dag. Om Hver-da-gen gaar du i Skole, om Söndagen har du fri. Kan du ikke huske et

Vers? Der er ingen Kærne i denne Nød; der er en Orm, som har spist den.

120. Væg-gen styrtede ned. Dette Lægemedel virker meget hurtigt. Denne Digters Værker er meget smukke. Var det Peter eller Kristian, som slog Karl? Det var hverken Peter eller Kristian; det var Johan. Vent et Öjeblik; jeg vil blot give denne Bog til min Ven. Sig mig: hvem har givet dig Lov til at gaa ud i Baaden? I gamle Dage gik Vægterne paa Gaden om Natten; de sang et Vers, hver Gang Klokken slog. Disse Vers hedder Vægtervers. Pas paa, naar Skærslipperen kommer; han skal slibe min Saks.

121. Du kan sagtens være glad, som skal i Skoven i Morgen. Paa dette Værft bygges der mange store Skibe. Læreren har givet mig det Hverv at sørge for, at der altid er varmt nok her i Klassen. Kan du veks-le mig en Ti-kro-ne sed-del? Giv mig en Klump gult Voks! Vor Klasse er den störste i Skolen. Hvor gaar du i Skole? Hvor denne Dreng dog er doven; han fortjener rigtignok den Straf, han har faaet. Min Vest er itu, den maa til Skræd-de-ren.

122. Du river altid dit Tøj i Stykker; nu er der jo en Rift paa din Bluse. Høstfolkene har meget travlt. Karl har vist nogle Spil-op-per for; han ser saa polisk ud. Har du set en Tiger? Der staar en Tigger ved Porten. Katten

slikker sine Poter. Vil du have en Valnød, eller kan du bedre lide Hasselnødder? Er du vel vred paa mig? Vælg dig en af disse Kager! Denne Væg er revnet. Der er en Hvepserede i dette hule Træ.

123. Jeg har haft en Vorte paa min højre Tommelfinger; men nu er den gaaet bort. Hvo vover at modsætte sig min Befaling? Hvem saa, hvor jeg lagde mine Briller? Du har dem jo paa Næsen. Hvor var du henne i Gaar? Tag varsomt paa ham; han er slemt saaret. Er Saaret farligt? Jeg kom af Vanvare til at træde ham paa Foden. Da jeg kom op paa Höjen, blev jeg var, at Havet var langt borte.

124. Vi vil tage ud i Skoven i Eftermiddag, naar du har læst dine Lektier. Hvorfor har du ikke besörget, hvad jeg bad dig om? Denne Vin er ikke god; den er ganske sur. Den lille Dreng hvinede höjt, da Læreren straffede ham. Vil du allerede gaa? Hvil dig dog först! Nej, jeg har hvilet mig nok; nu maa jeg gaa. Var det med Vil-je, at du væltede den lille Peter? Marie vogter Gæssene. Trommeslageren slog en Hvirvel paa sin Tromme. Kusken blev ked af at vente og kørte bort.

125. Dette Klæde skal du vik-le om din saarede Arm. Hvilken af disse Drenge er den flinkeste? Det er en meget streng Vinter. Rosen

visner. Vore For-fæd-re var Vikinger. Vil du ikke sige det höjt, saa hvisk det til mig! Visk saa din Pen af! Han er en vittig Fyr; jeg har tit nok let af hans Vid. Denne Frakke er for vid til mig. Min Hest er hvid, Peters er sort. Jeg har faaet et Gækkebrev, og jeg kan ikke gætte, fra hvem det er.

126. Fuglens Vinge er knækket. Han gik den visse Død i Møde. Han er meget viis; ingen kan maale sig med ham i Visdom. Jeg ved med Vished, at han er en Bedrager. Du er saa vis i din Sag; maaske du dog tager fejl. Hvis du gaar ud paa dette Bræt, faar du vaade Fødder; det er jeg vis paa. Jeg bliver vred paa dig, hvis du slaar Jens. Sig mig, hvis denne Hat er. Det er Georgs. Hvorfor mon Trofast gør? Ærmerne i min Frakke er meget vide. Dine Sko er helt hvide af Støv.

127. Kan du vise mig Vejen ned til Søen? Vis mig, hvorledes du udfører denne Kunst! Er du vis paa, at dette er din Bog? Ja, vist er jeg det. Jeg har jo vist dig, hvorledes du skal bære dig ad. Er det vist, at Kongen kommer til Byen i Dag? Denne Herre viste mig megen Venlighed, medens jeg var syg. Hvis er denne Frakke? Hans Visdom er meget stor. Karlen viste mig, hvor Lægens Hus laa. Hvis du kommer efter Klokken otte, træffer du mig ikke.

128. Kan du løfte denne Sten? Jeg stoler paa dit Løfte og venter dig Klokken fem. Nede ved Havnen saa vi baade Skibe og Baade. Den stakkels Fisker har mistet sit Net. Du er en net Fyr, du kommer jo for sent. Giv mig en sort Hat af en god Sort! Tör dig af paa denne Maatte! Karl maatte skifte baade Sko og Strömper; han var blevet helt vaad om Fødderne. Hvorledes har Hans det? jeg har hørt af hans Broder, at han er syg. Ane skal i Byen og købe noget Kød til Middag; hvis Slagteren har en god Kalvekølle, skal hun købe den.

129. Vi var i Skoven i Gaar. Alle Drenge i min Klasse var med. Da vi var kommet ud i Dyrehaven, legede vi Røvere og Soldater. Røverne havde gemt sig paa saadant et sikkert Sted, at vi nær ikke havde opdaget dem; men saa blev de kede af at vente og lod en Spejder gaa ud for at se, hvor vi var. Ham saa vi, og Røverne blev nu snart omringet. De forsvarede sig tappert; men vi var dem for mange, og de maatte overgive sig, efter at Jens Hansen, som var deres Anfører, var blevet kastet om af min store Broder. Da vi havde spist til Middag, gik vi en Tur og kørte saa til Byen.

130. Til Middag skal jeg spise hos min Onkel; i For-mid-dag vil jeg gaa mig en rigtig lang Tur. Paa hvilket Ben er det, at Hesten skal

have en ny Sko? Paa det højre For-ben. Dette For-bjærg er meget stejlt. Det var mig ikke muligt at naa Tyven; han havde faaet alt for langt For-spring. Gaa i For-vej-en; jeg kommer straks. Der kommer Kongen; kan du se hans For-ri-der? Mit For-raad af Kul er sluppet op. De fire Aars-ti-der er: For-aar, Sommer, Ef-ter-aar og Vinter.

131. Hvis jeg syntes, du havde Ret, saa tog jeg dig i Forsvar; men nu kan jeg virkelig ikke for-sva-re dig. Slagteren har et stort For-klæ-de paa. Kom, saa vil vi for-klæ-de os og gaa hen og banke paa Faders Dör og se, om han kan opdage, hvem det er. Kom, lad os løbe; jeg er ganske for-fros-sen. Her er alt for mørkt; du for-dær-ver dine Öjne ved at læse i dette Mörke. Han er ærlig og skikkelig; han for-tje-ner ikke din For-agt. De to Hære for-e-ne-de sig og sejrede i Slaget.

132. Hans slette Op-før-sel for-aar-sa-ge-de hans Fader megen Sorg. For-an vort Hus er der en lille Have med mange smukke Blomster i; men for-u-den den Have er der ogsaa en stor Frugt-have bag ved Huset. I Aar har vi ikke nær saa mange Pærer som for-ri-ge Aar. De gik i en Række; Peter, som var den störste, gik for-rest. Hvis de gik efter Störrelsen, maa Hans have været den for-re-ste; Peter er ikke saa høj som Hans. Dette er et meget van-ar-tigt Barn.

133. Fader har for-æ-ret mig en mor-som Bog med mange Billeder. Her ligger vor Faa-re-sti. Fo-re-stil-lin gen mo-re-de Börnene meget. Dette Billede fo-re-stil-ler en Giraf. Han søgte at for-stil-le sig; men vi opdagede snart Sammenhængen. Jeg har fo-re-slaa-et at tage i Skoven i Dag. Dette Brød kan ikke for-slaa; det er alt for lille. Han blev for-vist fra Danmark. Her fo-re-vi-ses der mange mærkelige Dyr. Den saa-re-de blev lagt paa en Baa-re, lavet af Grene og Blade.

134. Denne Flod er sejlbar næsten lige fra sit Ud-spring til sit Ud-løb. Denne Dreng har ud-ar-bej-det sin Stil med stor Flid. Han har lært at spille paa Violin; men han har aldrig Tid til at ud-ø-ve denne Kunst. Denne Familie er ud-død for længe siden. Hans Tapperhed har gjort ham u-dø-de-lig. Han ud-ø-ste hele sin Vrede over den stakkels Dreng. Disse to Drengene er U-ven-ner. Jeg morede mig ud-mær-ket hos min Tante i Gaar Aftes. Hans Skrift er ganske u-læ-se-lig.

135. Denne Pen er u-bru-ge-lig. Han forsøgte at komme med Ud-flug-ter; men det var til ingen Nytte, han fik sin fortjente Straf. Du er saa u-sta-dig; du maa være mere stadig ved dit Arbejde. Han er en u-du-e-lig Fyr. Denne Vin er u-drik-ke-lig; den er ganske sur. I denne Ud-ør-ken kan hverken Mennesker eller Dyr trives. Denne Mark har ligget u-dyr-ke-t i flere Aar. Din

Plan tager sig meget smukt ud; men jeg er bange for, den er u-ud-før-lig. Kejseren bor i det høje Slot.

136. Jeg har slaaet min O-ver-kop itu. Denne Dreng er saa o-ver-mo-dig; han maa lære at være beskeden. Disse Folk har o-ver-øst mig med Venlighed, medens jeg laa syg; hvordan skal jeg dog takke dem? O-ver-alt, hvor han kom hen, blev han vel modtaget. Min Fader havde mi-stet sit Ur; han fat-te-de Mis-tan-ke til vor Karl, og det vi-ste sig ganske rigtig, at han var Tyven. Han er en li-stig Fyr; jeg tror ham ikke. Du maa ikke være saa mis-tro-isk.

137. Blæsten hvirvlede Sneen op i Luften. Alle mine Forsøg paa at berolige den lille Oluf forøgede kun hans Frygt. Ved Udsejlingen af Havnen oversejlede Skibet en Fiskerbaad. Ridderen udæskede den fremmede til Kamp paa Liv og Død. Vi har seks graa og seks hvide Gæslinger. Isen er alt for skør, gaa ikke ud paa den. Min Overlæbe er hoven. Lad os se os for og ikke overile os; bagefter er det for sent at være klog.

138. To Venner rejste engang sammen. De gik i en Skov, da de med eet saa en stor Björn komme dem i Møde. Den ene af Vennerne klatrede hurtigt op i et Træ, som var tætved, og sad snart i Sikkerhed i dets Top. Hans Kammerat

var for langt fra Træet til at naa derhen i rette Tid, og det var umuligt for ham at forsvare sig al-e-ne. Han kastede sig derfor næsegrus ned. Nu kom Bjørnen hen til ham, den følte paa ham med Snuden og snusede til hele hans Legeme.

139. Han laa ganske stille, han trak ikke Vejret, men lod, som han var død; thi han havde hørt, at Bjørnen ikke æder Lig. Den lod ham da ogsaa ligge og gik sin Vej. Da den var langt borte, kom Rejsekammeraten ned fra Træet og spurgte for Löjer sin Ven, hvad det var, Bjørnen hviskede ham i Øret. Han svarede: »Den gav mig det Raad aldrig at rejse sammen med en Ven, som forlader mig, naar der nærmer sig en Fare.« Stav saa: alene, alligevel, allerede.

140. Nu er det snart Jul. Det ene Hjul paa min Vogn er gaaet i Stykker. Grav et stort Hul her og plant et Træ! Det er just det, jeg vil. Hjulmageren bor i det lille Hus tæt herved. Hjulene paa denne Vogn er meget høje. Har du set den store Julekage henne i Bagerens Vindue? Ploven er af Jærn. Jærnet er et nyttigt Metal. Det regnede jævnt og tæt hele Dagen. Det var med et tungt Hjerte, at den lille Pige tog Afsked med den gode Dame. Frøerne kvækker i Kæret.

141. Da Ridderen tog Hjælmen af, strømmede Blodet ned over hans Ansigt; han havde

faaet et farligt Saar i Hovedet. Jægeren forfulgte Dyret fra den lyse Morgen til den mørke Nat. Kom og hjælp mig med at grave en Grøft! Af hvem fik du Hjælp med din Lektie? Er Nøden størst, da er Hjælpen nærmest. Er Nødden god? Börnene slap igennem Isen paa Gadekæret; men de blev hjulpet op af en Karl, som net-op kom forbi. Hvor er Jens dog henne? Nu maa vi nok snart til at gaa hjem. Er din Kniv skarp? Nej, jeg vil gerne have den skærpet.

142. Vil du ikke hjælpe mig med min Lektie, Hjalmar? Jeg hjalp dig jo i Gaar, og dog fik du i Dag en daarlig Karakter. Hvem har hjulpet denne Dreng med hans Stil? Du er nok en Jyde; det kan jeg høre paa din Udtale. Moses førte Jødefolket ud af Ægypten. Henne paa Hjørnet i den store Urtekrambutik er alle Vinduerne pynkede med Grankviste og Julelys. Jomfru Petersen er syg i Dag. Jeg saa en stor Hjort ude i Skoven. Jeg har Hjerter Konge; den kan du ikke stikke.

143. Bjørnen har sin Hule i Skoven. Drenge sad og pjaskede med Aarerne og kom ingen Vegne. Alt som Aarene gik, blev den stakkels Kone fattigere og fattigere. Hvad har Georg gjort dig? Hvor meget jeg saa bryder min Hjerne, kan jeg dog ikke forstaa, fra hvem dette Gækkebrev er. Han gav sin Gæst nok at spise og drikke, og da Gæsten var meget træt af sin lange Rejse,

førte han ham straks derpaa til et Værelse, hvor der stod en prægtig, snehvid Seng, og ønskede ham god Nat.

144. Jeg skal rejse til Paris i Morgen Aften; hvis du har Lyst, maa du gerne rejse med. Dren-gen slap igennem Isen; men hans store Broder, som var i Nærheden, hjalp ham op igen. Det er mig kært, at denne lille Pige er saa flittig. Den gamle Bissekræmmer kørte omkring med sine Varer paa en lille Kærre, trukken af et Æsel. Vil du ikke skære mig et Stykke Brød? Jeg skar dig jo et lige nu. Ja, men det har jeg allerede spist. Vi sad i Lysthuset, hvor de grønne Blade skærmede os mod Solens hede Straaler.

145. Du gör alt for megen Støj. Har du nu igen gjort Katten Fortrød? Vil du ikke lege Skjul med os? Hans Skjorte var blodig; han var saaret i Brystet. Den lille Pige slog sit Skørt op over Hovedet for ikke at blive vaad af Regnen. Hvad har Georg gjort dig? Lyset skærer mig i Øjnene; jeg kan ikke taale det stærke Skær; kan du ikke skaffe mig en Skærm? Dette er en farlig Kyst; her er mange skjulte Skær. Hjulet gik over Dren-gens venstre Fod og knuste den. Skönt jeg havde sagt, at han ikke maatte gaa ud paa Isen, gik han alligevel derud.

146. Vinteren er forbi; det er Foraar. Nu er det ikke længer saa barsk, som det var i

Vinter; men det er dog ikke meget varmt. Naar Sommeren kommer, faar vi mere Varme. Kom, lad os gaa ud i Skoven! Nogle af Træerne er allerede sprunget ud. Hvad er det for Træer? Det er jo Bøge. Der henne staar et Træ, hvis Grene er lige saa bare og nøgne, som de var i Vinter. Hvad hedder det? Det er et Egetræ. Hvis du ser nøjere til, saa vil du dog opdage, at Knopperne er vokset en hel Del. Bøgen springer ud for Egen.

147. Nu er Bøgebladene ganske smaa og lyse; senere hen vokser de og faar en mørkere Farve. Egens og Bøgens Blade ser ikke ens ud. Ved du Navnet paa alle de utallige hvide Blomster, som staar ved Foden af Træerne? Det er Anemoner. Anemonerne blomstrer kun ganske tidligt om Foraaret; snart bliver Bøgens Blade saa store, at de danner ligesom et helt Tag over Blomsterne, og da er deres Tid forbi. Der er ogsaa gule og blaa Anemoner; de gule er her mange af, men jeg har kun set meget faa blaa Anemoner i denne Skov.

148. Ved du, hvad dette er for en Blomst? Bid i et af de nydelige, lysegrønne Blade, som ligner Kløver! Kan du smage, det er ganske surt? Derfor hedder den Syre eller Skovsyre. — Lad os plukke nogle Blomster og tage dem med hjem til din syge Søster; hun vil blive glad, naar du kom-

mer med dem. Hun kan ikke komme herud og plukke nogle selv; hun maa ligge derhjemme i Sengen. Den Stakkel, gid hun snart var rask! — Kan du stave: seks, otte, elleve, fjorten, seksten, fem og tyve, fire og tredive, ni og fyrretyve?

149. Moder gav mig et Kys, för jeg gik i Skole. Disse Fisk har Skæl, der ser ud som Sølv. Du maa skelne mellem Ret og U-ret. Gaar U-ret rigtigt? Lagde du Mærke til Forskellen? Bogstaverne U-r-e-t kan udtales paa to forskellige Maader. Der er to forskellige Veje, som begge fører ned til Søen. Det er nu adskillige Aar, siden min Fader døde. Der flyder mange Bække ned ad Bjærget. Jægerne skød en stor Hjort i Morges. Han stak sin Sabel i Skeden og fulgte roligt sin Vejviser. Min Onkel har et stort, sort Skæg. Gud ske Lov, at du kom; jeg trængte net-op til din Hjælp.

150. Kan du gætte, hvem her har været i din Fraværelse? Tag dig i Agt, du knuser Glasset. Der var mange Gæster hos min Onkel i Gaar Aftes. Skönt Vejret var daarligt, tog han alligevel af Sted. Den kække Soldat forsvarede sig tappert, för han overgav sig. Det skærer mig i Hjertet at se ham lide saaledes; men jeg kan ikke hjælpe ham. Konen stod og kogte Suppe i en stor Kedel. Hverken Karl eller Georg har været flittig til i Dag.

151. Det er et stort Tab for mig, at jeg har mistet min Ven Alfred. Kan du se den lange Is-tap der? Skrab dine Sko af! Er din Kniv skarp? Knib ham i Armen! Du har revet et stort Hul paa dine Bukser; der maa en Lap paa. Björnen slog ham ned med et Slag af sin Lab. Hans lappede Frakke viste, at han var fattig. Björnens Labber er store og kraftige. Katten laa og labede Mælk tæt ved den varme Kakkellovn. Moder lavede mig en Kop Te. Har du været i denne Egn för? Hvad Farve har Jærnet?

152. Han for ned ad Trappen efter sin Ven. Mit Töj hænger i et stort Skab. Karoline har et smukt Kors af Rav i en Snor om Halsen. Rap dig dog; du er saa sen. Var det dig, som rev Hans om? Er dette Reb langt nok? Rebet er vist ikke stærkt. Ræven har taget ti Gæs. Han maa straffes; thi han har opført sig meget slet. Grev Hans er død i Nat. Jeg greb ham i Armen, ellers var han styrtet ned. Jeg sleb min Kniv, for den var ganske sløv. Min Faders Skæg er blevet ganske graat.

153. Kan du se det Skib, som sejler langt ude paa Søen? Min Onkel er Skipper; han har gjort mange lange Rejser. Skærslipperen sliber Sakse og Knive. Slip mig! Han fik et Ribben brækket, da han styrtede ud af Vinduet, ellers kom han ikke til Skade. Mit Haar trænger til at

blive klippet; det er for langt. Moder har en Krave af smukke Kniplinger. Hvor skal du hen? I Morgen skal vor Hvede køres hjem. Mit Ur og min Kæde er af Sølv. Hvem vil med? Vent et Öjeblik paa mig!

154. Der er en Fuglerede i det høje Poppeltræ ude i Haven. Træk Proppen op af denne Flaske! Der er dobbelt saa mange Drenge i denne Klasse som i min Broders. Jeg fordoblede mine Anstrengelser, og dog var det mig umuligt at naa Vognen. Jeg tror, jeg vil forære Fader et Par Kopper til Jul. Kobber er et Metal. Min Moder og min Søster har faaet smukke nye Kaaber. Kom og oversæt min tyske Lektie for mig! Saa snart han blev mig var, smuttede han om Hjørnet af Gaden. Dette Skær er meget farligt for Skibene.

155. Min Rose staar i Knop. Knop-per-ne paa denne Nellike er lige ved at springe ud. Den Prop var svær at faa op. Kornet er høstet; paa Marken staar kun de nøgne Stub-be. Saa hedder Marken en Stubmark. Han greb Røveren i Struben, lige da han drog sin Dolk for at styrte sig over sit Offer. Denne Suppe er særdeles god. Hvis du skubber til mig, taber jeg Fadet. Den lille Dreng stod fast, skönt han fik et stærkt Skub. Hvis er denne Bog? Det er vist Annas; hun er meget glemsom. Hvad skal du her i Køkkenet?

156. Jeg snub-le-de over en Sten og slog mig slemt. Hvorledes er dog Hönsene igen sluppet ud paa Gaden; gen dem tilbage til Hönsehuset! Skrub Gulvet rent, Ane! Ja, men hvor er Gulv-skrub-ben! Lynet havde splin-tret Egetræet; kun Stubben var tilbage. Saa du den tykke Mops, som løb forbi? Din store Broder bliver vistnok vred, naar han kommer hjem og ser, at du har revet hans Bog i Stykker. Jeg maa have en ny Dup-sko paa min Pa-ra-ply. Hvorfra mon dette stærke, røde Skær kommer? Hvor har du lagt det Brev, som Postbudet bragte?

157. Kom ud i Køkkenet, Jens Kusk, og faa dig en Snaps og en Bid Brød! Hvor du dog er pyntet; du er nok en rigtig Laps. Naar en Björn slaar med hele sin Labs Kraft, kan den dræbe et Menneske. Kan du lide Ribs? Rib-se-ne i Haven er ikke modne; de er ganske grønne og sure. Slog Læreren dig? Nej, han knip-se-de mig blot paa Næsen. Kom du til Vogns eller til Skibs? Jeg kom med et stort, nyt Skib. Vi maa have Lygten med, naar vi skal igennem Skoven i Aften; der er saa mørkt, at man let kan løbe mod Træernes Stammer.

158. Der mangler en Knap i din Tröje; bed Marie sy den i! Det er saa mørkt, at jeg knap kan se; maa vi ikke faa Lys? Dette Tøj er vel knapt til Peter; men maaske det kan lægges ud.

Pas paa, at du ikke taber dine Bøger; de er lige ved at glide ud af din Rem. Jeg har tabt min Pen; har ingen set den? Da jeg gik hjem i Middags, tab-te jeg alle mine Bøger. I denne Kop er der Blommesaft, som skal kommes i Suppen. Jeg raabte til ham for at advare ham; men han hørte det ikke.

159. Hun er saa svag efter sin lange Sygdom, at hun næppe kan gaa. Du maa ikke dræbe Dyr til ingen Nytte. Han blev angrebet af Røvere og dræbt i den store Skov tæt uden for Byen. Er alle Fangerne blevet dræbt? Se, hvor disse Skræppeblade er store og smukke! Strengen paa min Bue er ganske slap. Hans Arme hang slapt ned; han var besvimet. Den gamle Kones Öjne er saa svage, at hun maa gaa med en stor, grøn Skærm. Urtekræmmeren bor paa Hjørnet.

160. Kan du se den Myre der, som slæber af Sted med sit Æg? Det store Skib blev slæbt ud af Havnen af en lille Damper. Den fattige Kone sled og slæb-te fra Morgen til Aften for at skaffe Føden til sine Börn. Jeg stræb-te at faa ham til at forstaa min Mening; men det var forgæves, han hørte ikke paa, hvad jeg sagde. Er Søen dyb? Paa dette Sted er der dybt; ellers er Dyb-den ikke stor. Har du læst «Konen med Æggene»? Glæder du dig til Juleferien?

161. Hvor køber du disse Penne? Jeg kan desværre ikke huske, hvor jeg har købt dem. Min Fader køb-te dette Hus for fire Aar siden. Soldaten svøb-te Kappen tæt om sig og lagde sig ned i Halmen for at sove. I Gaar blev min lille Søster døbt. Disse Tinsoldater har min store Broder støbt. Er Æb-ler-ne modne? I fjerne Kirketaarne hist nu Aftenklokkerne ringer. Han er en streng Herre. Hvad forestiller dette Billede? Kæmpede Soldaterne tappert?

162. Min Onkel har en dejlig Have. Fra Havestuen fører en bred Trappe, som er pyntet med Blomster i store Urtepotter, ned til den. I den Del af Haven, som ligger nærmest ved Huset, er der en stor Mængde smukke Blomster, for Onkel har sagt til Gartneren, at han maa sørge for, at der hele Sommeren igennem er nogle, som staar i Blomst. Ganske tidligt paa Foraaret er der Vintergække; senere hen kommer mange flere Blomster, især er der hvert Aar en Mængde Roser, baade røde, gule og hvide. Sent paa Sommeren blomstrer Georginer og Asters.

163. Ikke langt fra Huset er der et stort Drivhus, hvor der er varmt, selv hele Vinteren igennem. Der staar de Blomster, der trænger til megen Varme, og som ikke kan taale at staa i fri Luft. Gartneren passer Blomsterne meget omhyggeligt, thi ellers gik de ud. Han sørger for,

at de ikke bliver for tørre, og saa borttager han de visne Blade, for at alt kan se smukt ud. Hans Karl skuffer og river Gangene og slaar Græsset.

164. Længere borte fra Huset er Frugthaven. Langs med Gangene i den staar Stikkelsbærbuske og Ribsbuske. Der er baade røde og hvide Ribs. Bag ved disse Buske staar Frugttræerne: Æbletræer, Pæretræer, Kirsebærtræer og Blommetræer. Forrige Aar fik Onkel ikke mange Kirsebær, for Fuglene spiste dem; men i Aar har Gartneren sat en Fugleskræmsel op i det højeste Træ, og saa tør Fuglene ikke komme.

165. De sorte Kirsebær er de sødeste; de røde bruger Tante til at lave Syltetøj og Kirsebærvin af. Bag ved Nøddehækken ligger Køkkenhaven; der vokser der Gulerødder og Ærter, Persille og Kaal, Kartofler og Bønner og mange flere Slags Køkkenurter. I min Onkels Have er der ikke alene Frugt og Grønsager nok til hans eget Brug, men han kan ogsaa forsyne nogle af sine Venner og Slægtninge; vi faar hvert Aar en stor Kasse Frugt og en hel Sæk Kartofler og en Mængde Grønsager.

166. Hun tænker kun paa Fjas og Narrestreger; derfor lærer hun intet. Der er stor Stads hos min Onkel; i Dag bliver min Kusine gift. Der var engang en Stad; paa denne Stads Torv

laa der et stort og prægtigt Hus. Her kan vi se hele Stad-sen, naar Kongen kører forbi. I gamle Dage maatte man altid have Pas, naar man begav sig paa Rejser. Disse Støvler passer mig ikke rigtig; de er for store. Her er kun daarlig Plads; Værelserne er for smaa. Naar Timen er forbi, gaar I alle ned paa Pladsen og leger der i Frikvarteret.

167. Der er en Masse Æbler i denne Kasse. Mads er en uartig Dreng. I Dag er Peter Madsen kommet i Skole igen; men nu er Lassen blevet syg. Har du allerede spist al din Mad? Denne Mads Smag er god. Hans Klæder var ganske lasede; han var meget fattig. Hvor gaar Sej-ladsen hen? Katten har krad-set mig i Ansigtet. Lad os skjule os her; her kan vi ikke ses. Stil eder nu op i en Kreds! Hver af eder skal faa en Kage. Det er smukt Vejr.

168. Jeg er vel til-freds med eders Flid. Jeg gav de to Tiggere noget Brød; men de var ikke til-fred-se med det, de bad om Penge. Hvis I alle læser til min Til-freds-hed, skal I faa Lov at gaa hjem Klokken eet. Han gaar altid med en høj, spids Hat. Jeg tabte min Blyant ned paa Gulvet, saa Spid-sen knækkede. Spids din Griffel! Spis din Mad! Nu vil vi slagte Gaasen og sætte den paa Spid og stege den. Den lille Nisse gaar med en rød Hue. Hvor dybt er dette Hul? Skönt

han ikke var rask, forsömte han dog ikke sit Arbejde. Med en Diamant kan man ridse i Glas.

169. Naar du har plukket saa mange Kirsebær, som Kurven kan rumme, kan du hisse den ned til mig. Du ser saa op-hid-set ud; har nogen fornærmet dig? Han er saa hid-sig. Jeg har stukket mig paa en Tid-sel. Dis-se Tids-ler har smukke, røde Blomster. Hesten bed i Bids-let og stampede af Utaalmodighed. Taget paa min Faders Hus er helt bevokset med Mos. Er denne Vin god? Min Onkel har solgt sit smukke, store Gods. Han fik mange Penge for God-set. Denne Herre er en rig Gods-ej-er. Han bliver ved at løbe efter os; lad os dog høre, hvad han har at sige os.

170. Kom, vi vil trække Lod om, hvem der skal have dette Billede. Jeg blev rigtig vred paa ham, for jeg saa, at han kun gjorde det paa Trods. Der er noget trod-sigt i denne Drengs Væsen, som jeg ikke kan lide. Hvis I vil slaas, saa gaa eders Vej; her er ingen Plads for Dreng, som slaas. Denne lille Pige har virkelig fortjent Ros for sin Flid. Jeg saa en Lods gaa ud med sin Baad. Har du set en Los? Vor Los Gulv er af Ler. Lod-sen førte Skibet sikkert i Havn forbi de farlige Skær. Ma-tro-ser-ne lossede Skibet. Lampen oser.

171. Blev du vaad om Fødderne? Vadsk

dig; du er jo ganske smud-sig. Det er et slemt Puds, han har spillet mig. Det var et pud-sigt Syn at se den lille Dreng med hans Faders Hat paa; den sank ham helt ned over Öjnene. Er der Mus i dette Hus? Sig til Sören, at han skal pudse mine Støvler bedre. Vil du ikke have en Pude til; dit Hoved ligger saa lavt. Jeg synes, der er nogen, som pusler om i den grønne Stue; hvem kan det dog være? Vil du med ud at spad-se-re? Ja, hvor gaar du hen? Jeg gaar langs Bækken ned til Søen; der vil vi begge bade os.

172. Han er en fej Us-ling; han løber, naar det kniber. Jeg var allerede kommet et langt Stykke hen ad Vejen, da jeg plud-se-lig huskede, at jeg havde glemt at give mine Fugle Æde; saa maatte jeg gaa tilbage. Han truede med at sla mig; men jeg bryder mig ikke om hans Tru-sel. Trods alle hans Trus-ler er jeg ikke bange for at gøre det. Vil du ikke købe nogle Ribs? Nej Tak, jeg har købt hvad jeg behøver. Jeg agter at afrejse i Morgen Aften. Gaa sagte; ellers vækker du Fader.

173. Moder gav mig et Kys, för jeg gik. Denne Musik dysser mig i Sövn. Byd min Søster din Arm! Sæt et Kryds her; hertil skal du læse. Skibet maatte kryd-se sig frem. Jægeren ladede sin Bøsse. Denne Herre har været meget rig; men han var saa ød-sel, at han nu er fattig. Du

maa ikke øde noget til ingen Nytte. Disse Folk er meget øds-le. Du er en rigtig Bajas. Sjakalen æder Aads-ler. Vi maa flytte; vi har ikke Plads nok, hvor vi nu bor.

174. Han har en smuk Bas-stem-me. Rytterne kom ud i Mo-ras-set, og Hestene sank i. Kongens Palads er meget prægtigt. Mureren stod og fløjtede paa Stil-lad-set, alt imedens han arbejdede. Kom, lad os gaa ud paa Fælleden og se paa Soldaterne! Jeg traf vor fælles Ven Erik Mad-sen paa Gaden i Dag. Konen sørgede meget over sin Ægtefælles Død. Disse Folk har sted-se været særdeles gode imod mig og min Fa-mi-li-e. Jeg har dobbelt saa mange Tinsoldater som du. Kobber-smeden sad og hamrede paa en stor Kobberkedel.

175. Min Fader er Sned-ker. Han har et stort Værksted og mange til at hjælpe med ved Arbejdet. Paa Værkstedet er der en hel Mængde Værktøj; der er Høvle, Save, File, Raspe, Vrid-bor, Syle, Knive, Huggejern og mange flere Red-skaber. Naar Træet skal hövles, bliver det skruet fast paa Høvlebænken, og saa skærer Høvlen lange Spaaner af; somme Tider er hele Gulvet bedækket med Høvlspaaner; men de maa samles alle sammen og bæres bort, naar Arbejdet er forbi.

176. Og saa er der en Limpotte, i hvilken Limen bliver kogt, som bruges til at sammenføje

de forskellige Træstykker med. Saven maa være meget skarp; naar den taber sin Skarphed, bliver den filet skarp igen; de fleste Redskaber bliver slebet paa en Slibesten. Naar jeg bliver stor, vil jeg være Møbelsnedker ligesom Fader og lave smukke Møb-ler. Nu faar jeg ikke Lov at røre Værktøjet; thi jeg kan let fordærve det eller gøre mig selv Fortræd med det. Er din Fader ogsaa Snedker? Nej, han er Bødker. Peters Onkel er Høker.

177. Hvad du dog har for et Hastværk! Det er en rigtig ubehagelig Blæst i Dag. Ved du, hvor Øst og Vest er? Hvem af eder kan læse bedst? Min Onkel har købt fire brune Heste. Nu bliver det nok det bed-ste, at vi ser til at komme hjem saa hurtigt som muligt; vi faar vist snart Regn. Af hvem har du faaet at vide, at Henrik er syg? Jeg har ikke vidst af, at Erik var syg før nu, da du fortæller mig det. Har du vist Georg din Billedbog? Den lille Dreng vi-ste mig den korteste Vej gennem Skoven. Jeg vid-ste ikke, at du var kommet her til Byen.

178. Vi li-ste-de os paa Hosesokker ned ad Trappen for ikke at vække Moder; men hun vaagnede alligevel, hun sover saa let. Hist, hvor Vejen slaar en Bugt, ligger der et Hus saa smukt. Hvem kom sidst? Den sid-ste maa altid lukke Døren efter sig. Kræmmeren gemmer sine Penge

i en stor Jærnkiste. Der kom en stærk Plask-regn i Gaar Eftermiddags. Gaa hen til Urtekræmmeren og køb nogle Sve-sker; men de maa være rigtig gode. Vinduerne trænger til at blive vad-ske-de. Efter en hid-sig Kamp trak Tropperne sig tilbage. Allerbedst som jeg gik, sank jeg pludselig ned i Morasset.

179. Visk Spejlet afl! Hvisk til mig, hvad der er i Vejen, hvis du ikke tør sige det højt. Tag dig i Agt for Karo; han er saa bidsk, han bider alle fremmede. Jeg maa have en ny Snært til min Pisk. Jeg forstod ikke, hvad det var, de sagde; men jeg hørte nok, det var Tysk, de talte. Kan du din ty-ske Lektie? Min jyd-ske Fætter kom til Byen i Tirsdags. Jeg er en Jyde; jeg er fra Aalborg. Den, som ja-sker med sin Stil, faar en daarlig Karakter. I Morgen skal Pigerne vad-ske. Jeg har gaaet mig en lang Spad-se-re-tur.

180. Forgangen Nat vor sultne Kat en ung og lækker Mus fik fat. Da vi kom ud af Skoven, stod vi paa en stor, flad Slette. Der er fladt Tag paa vort Hus. Lad din Bøsse, at du kan være parat til at skyde, naar jeg giver dig Tegn. Jeg var ikke bange; thi jeg havde en ladet Riffel og to lad-te Pistoler hos mig i Vognen. Jeg har ladet Karl gaa hjem; han havde saadan en Hovedpine, at det var ham al-de-les umuligt at bestille

noget. Disse stakkels Börn er blevet for-ladt af deres Fader. Jeg har to hvide Katte.

181. Den stakkels gamle Arbejder blev for-ladt af alle sine Venner og døde i stor Fattigdom; hans ef-ter-lad-te Kone og Börn har slet intet at leve af. Lad os skjule os her i Krattet! Ni og ni er atten. Er Bøsserne lad-te? Jeg var saa træt, at jeg satte mig ned med Hat og Frakke paa, saa snart jeg kom hjem. Regner det? Din Frakke er ganske vaad. Du maa vad-ske dig; du er sort i Ansigtet. Hvad er det for en Væd-ske, som staar i denne Flaske? Det er jo Blæk. Jeg har købt en Æ-ske udmærkede Penne; vil du have nogle?

182. Sæt dig ned! Min Fugl er syg, den vil slet ikke æde. Spurvene har ædt alle vore Kirsebær. Hestene er trætte. Mine tre hvide Mus er blevet ædt af Katten. Græd ikke, mit Barn; han skal ikke faa Lov til at gøre dig noget. Hvad er der i Vejen? Jeg kan jo se, at du har grædt. Den lille Piges Øjne saa røde og for-græd-te ud; hun var meget bedrøvet. Denne Gaade kan du ikke gæt-te. Nu maa du staa op og klæde dig paa saa hurtigt, du kan; ellers kommer du ikke med Toget. Kongen gik omkring forklædt som en Tigger.

183. Kan du bedst lide Torsk eller Rød-

spætter? Du har faaet nogle grimme Pletter paa din Tröje. Lammene blev ædt af Ulvene. Da jeg saa, at Drengen ikke havde gjort noget, lod jeg ham gaa. Hvad Tid kommer du hjem fra Skole i Dag? Er du nu vis paa, at du kan din Lektie? Hvad har du tabt? I denne Æske er der to forskellige Slags Penne, hver i sit Rum. Vejret har været daarligt hele Sommeren igennem. Du kan ikke veje Stegen paa denne Vægt. Røgen i Værelset var saa tyk, at vi nær var blevet kvalt. Ved du, hvor Hvalerne lever?

184. Medens jeg stod og klæd-te mig paa i Morges, fik jeg et Brev fra min Tante, hvori hun fortalte mig, at Onkel plud-se-lig er blevet meget syg. Ude i Havnen ligger der et stort russisk Skib. Denne Söm maa sprættes op igen. Med eet for han af Sted; Gud ved, hvor han nu er henne. Har ingen af eder set ham? Der er en meget bred Skygge paa min Hat. Dette Bed er alt for bredt; det maa laves om. Bred dette Tæppe ud paa Græsset, saa kan vi alle sidde derpaa. Hönen ud-bred-te sine Vinger og dækkede alle Kyllingerne.

185. Bed Peter om at hjælpe dig; jeg har ikke Tid for Öjeblikket. Karl kan ikke komme til Ballet; han er bedt i Selskab hos sin Onkel. Jeg har to fede Gæs og et rigtig fedt Lam. Her er en Fed-te-plet i din Bog; det ser ikke smukt ud.

Er du vred? Du saa saa vredt paa mig. Karen plejer at rede min Seng; men i Gaar red-te jeg den selv, for hun var syg. Du har ikke redt dit Haar rigtig pænt i Dag. Min Fader er redet ud; han kommer först hjem Klokken tre.

186. Du kan komme til mig saa tit, du vil; jeg er hjemme hver Dag mellem seks og otte. Hans Klæder er alt for vide til ham. Nej, nu gaar det dog for vidt med dette Spek-ta-kel. Faders Haar er ganske hvidt. Vær ikke bange; skönt Trofast ser saa glubsk ud, bider den ikke. Den har kun en eneste Gang bidt en fremmed Herre i Benet; men saa straffede jeg den, og siden den Tid gör den aldrig Fortræd. Begge mine Fugle er blevet bidt ihjel af Katten. Den fattige Kone bar et lille bitte Barn paa sine Arme.

187. Her er mit Hjem. Jeg bor midt i en stor Skov. I Mid-ten af Salen hang der en prægtig Lysekrone. Ved Mid-nats-tid vaagnede jeg ved en stærk Larm; jeg stod op for at se, hvad det var, og opdagede da, at en af Vin-du-es-skoder-ne stod og klaprede i Blæsten. Prisen overskrider langt, hvad jeg havde tænkt at betale, saa jeg kan ikke købe Huset uden först at raadføre mig med mine Venner. Nu gaar jeg ikke et Skridt længere, för du siger mig, hvor du fører mig hen. Du maa sidde mere stille; ellers slider du jo dit

Tøj rent itu. Jeg har slidt Hul paa mine Sko; de maa til Skomageren.

188. Fader lider af Gigt i Ryggen. Nu er den gamle Kone død; hun har lidt meget. Her bor vi rart frit og luftigt. Maa jeg ikke faa lidt mere Kød; jeg er saa sulten. Denne Dreng er altid tavs og mut. Byd den fremmede Herre et Glas Vin! Din Fader har jo forbudt dig at gaa paa Isen. Han bød mig mange Penge for Hesten; men jeg afslog Tilbudet. Alle Fangerne er blevet skudt. Skuddet ramte ingen. Hans Klæder var forslidte og hullede, og han saa syg og forsulten ud. Nu vil vi slutte for i Dag.

189. Hesten er et meget nyttigt Dyr. Vi kan ride paa den, og dens store Styrke gør det muligt for den at trække store Byrder. Den hjælper os med at pløje vore Marker og med mange andre Arbejder. Naar man nu skal rejse, har man det let nok: Lokomotivet trækker Vognene saa hurtigt, at ingen Hest kan følge med, og Dampmaskinen bliver aldrig træt. I gamle Dage der-i-mod, da man ingen Jærnbaner havde, maatte Hesten trække eller bære de Folk, som var paa Rejser. Man kan ogsaa ride paa Æsler og Muldyr, og i Ørkenen rider man paa Kameler.

190. Du maa aldrig bryde et givet Løfte. Fangerne er brudt ud af Fængslet. Hvor jeg dog

har fortrudt, at jeg var saa uvenlig imod ham! Tag din ny Hat paa i Dag! Jeg bor i et ganske nyt Hus. Vil du ikke nyde noget? Efter at vi havde nydt vor Frokost i Ro og Mag, brød vi op. Du maa rydde op, før du gaar ud. Lad os lytte til denne skønne Musik. Der har lydt Kanon-skud hele Natten igennem. Kom med ud paa Marken, saa skal du se vor graa Hoppe og dens Føl. Hvad Aar er du født? Vort Flag er rødt med et hvidt Kors i. Du maa ikke være saa hidsig.

191. Denne Vin er meget sød. Du kommer for meget Sukker i Øllet; det er vist sødt nok. Pas paa, at du ikke støder til mig! Støt dig til mig! Du blev nok stødt. Ude paa Vesterbro staar Fri-heds-støt-ten. Jeg stød-te min Fod paa en stor Sten, som laa paa Vejen. Jeg mød-te Vagtparaden i Morges. Lad os faa en Bøtte frisk Smør! Karls Næse blødte stærkt. Du er saa god imod mig, at jeg virkelig ikke ved, hvorledes jeg skal takke dig. Kom blot med mig; jeg ved godt, hvilken Vej vi skal gaa. Hvor Havet dog er blaat i Dag! Hvad var det, du hviskede til Sofie?

192. Det regnede saa stærkt, at jeg blev ganske vaad, skönt jeg havde Paraply. Det er vist alt for vaadt til at spadserer; vi maa gaa hjem igen. Moder har en Kjole af graat Silketøj.

Træd let; Jens sover, han er syg. Disse Drenges maa straffes; de har overtraadt deres Lærers Befaling. Du maa ikke for-raa-de din Ven. Han blev for-raadt af sine Tjenere. Vejviseren for-raad-te ham til Røverne. Er vort Forraad af Kul stort nok til hele Vinteren? Det er et stygt, raat Vejr i Dag. Jeg for-traad-te min Fod slemt i Gaar Aftes paa Ballet.

193. Har du set den Hjort, som blev skudt i Morges? Paa Marken gaar der en stor Hjort Kvæg. Dette Stykke Jord trænger til at gødes. Jeg tror ikke, at Peter kommer; det er saa sent. Min Hests Gjord sprang. Hvad har jeg gjort dig? En Del af Hjør-den er blevet borte for Røgteren. Jor-den er ganske tör, vi trænger til Regn. Pigen er ved at trække Sno-re for at hænges Tøjet op. Jord-klo-den er langt fra saa stor som Solen. Jeg for af Sted for at naa ham; men det var for sent.

194. Gjor-den sprang, og Rytteren styrtede ned paa Jor-den. Drengen gjor-de sig altid Umage og fik derfor Ros af sine Lærere. Jeg kan slet ikke begribe, hvorledes disse Kunster bliver gjort. Hvor bor du? Læg Bogen paa det Bord, som staar ved Vinduet! Da jeg borede dette Hul, brækkede mit Bor. Er Bor-det dækket? Hent Vrid-bo-ret og bor et Hul her! Kom, lad os hvile os lidt; Græsset er saa blødt. Du vil nok gerne have at vide, hvad vi talte om; men siden du er

saa nysgerrig, vil jeg slet ikke sige dig det. Stav: tysk, jydsk, vadsk, rask!

195. Her har været nogen; der er friske Spor i Jorden. Ved du Navnene paa de fire Verdenshjørner? Lad mig da høre! Nord, Syd, Øst og Vest. Paa den sydlige Side af vort Hus har vi Vindruer. Skibet sejlede i nord-lig Retning. Det er en stærk nord-ost-lig Blæst i Dag. I Syden er der mange Planter og Dyr, som vi ikke har her i Nor-den. Har du læst om det Mord, som er blevet begaaet her? Mordet blev opdaget og Mor-de-ren straffet. Min Ged giver god Mælk. Er din Broder tilfreds med den Plads, han har faaet?

196. Jeg tror hvert Ord, han sagde. Jeg kan ikke huske Or-de-ne; men Meningen var, at han forbød mig at komme oftere i hans Hus. Du maa altid lægge dine Sager pænt i Or-den, för du gaar ud. Der kom Or-dre fra Officeren, at Soldaterne maatte være rede til at rykke frem ved Mörkets Frembrud. Det er blevet mig forudsagt, at jeg skal blive meget rig, för jeg dør. Til dette Kryds skal du læse. Stødte du dig slemt? I denne Gade er der et forfærdeligt Spektakel af alle de Vogne, som kører forbi.

197. Jeg har en Vorte paa min højre Tom-melfinger. Skallen paa denne Nød er meget tyk

og haard. Dit Haar er for langt; det trænger til at klippes. Han maatte sove paa det haar-de Gulv; alle Senge i Kroen var optagne. Hans Skæg er sort; men Haa-ret er ganske graat. I min Onkels Gaard er der mange Køer og Faar. I Gaar fik vi fri Klokken tolv. Kom her hen til Vinduet, saa skal du se, hvor Drengene løber og leger i Gaar-den. Med Taarer i Öjnene takkede hun sin kække Frelser. Dette er et rigtig godt Kort.

198. I forrige Time havde du Skrivning eller Skönskrivning; da øvede du dig i at skrive Bogstaverne saa smukt, som det er dig muligt. I denne Time skriver du ogsaa; men skönt du ogsaa nu skal göre dig Umage for at skrive rigtig smukt, hedder det, du lærer, dog ikke Skönskrivning; det hedder Retskrivning, fordi det lærer dig at skrive Ordene paa rette Maade.

199. Du har jo lært at skrive alle Bogstaverne, baade de store og de smaa. Hvor mange Bogstaver er der? Nævn mig alle Vokalerne! Det var rigtigt. Og saa Konsonanterne! Et Ord bestaar af Stavelser og en Stavelse af Bogstaver. Hvis du ikke staver Ordene rigtigt, kan ingen forstaa, hvad du mener, og saa kan du jo lige saa gerne lade være at skrive. Har du ikke Lyst til at skrive et Brev til mig? Men pas godt paa, at der ingen Fejl er i det!

200. Er din Stil svær? Han drog sit Sværd og gik i Kamp i Spidsen for sin Hær. Graven var dækket af smukt Grönsvær. Staal er hær-det Jærn. Svær-det bider ikke; det maa skærpes. Bær denne Pakke for mig; den er saa svær, at jeg er ganske træt i Armen. Naar du er færdig med dit Arbejde, kan du lege. Du har lært dine Lektier meget godt. Denne Doktor er meget lærd. Lærred laves af Hör. Lær mig den Sang, du sang i Gaar Aftes! Mine Sko er af Læder. Sæderne paa disse Stole er itu; de maa repareres. Mursten laves af Ler.

201. Vær flittig og artig, saa vil dine Lærere blive fornøjede med dig. Hvor meget er denne Hest værd? För kom han her hver Dag. I Dag er det smukt Vejr. Det er uværdigt for en rask Dreng at være bange. Dette Hus blev solgt for det halve af sin Værdi. Du er dog en sær Fyr; hvad er der nu i Vejen? Om vor Have er der et höjt Gærde. Hans Ansigt var saa hvidt som Kridt; han var syg. Officeren gik i Spidsen for alle Soldaterne. Den, der kommer allersidst, skal i den sorte Gryde.

202. Har du nu lært din Lektie rigtig godt? Denne Ejendom er mange Penge værd. Hvad er dette Gods værd? Vor Vært modtog os paa den elskværdigste Maade. Hvert Aar faar vi en stor Kurv Frugt fra min Onkel. De havde forklædt

sig og sværtet sig i Ansigtet, saa de saa ud som Negere. Min Onkel skriver paa et stort, lærd Værk. Den lille Pige gik bort med Taarer i Øjnene. Denne Pen er for haard; skaf mig en, som er blødere! Hvor dette Brød dog er tört og haardt! Se nu, du kan komme af Sted i en Fart; det er allerede sent.

203. Hvad kan du bedst lide at lege? Hjemme i Haven leger jeg tit Skjul med mine Brødre. Jeg ved en Mængde udmærkede Skjulesteder, hvor ingen kan opdage mig. Somme Tider leger mine Søstre ogsaa med; men de har for det meste saa travlt med deres Dukker, at de ikke har Lyst til at lege med os. De klæder dem af og paa, laver Mad til dem og lægger dem i Seng. Forleden Dag havde en af Dukkerne Fødselsdag. Vi var alle indbudte til Selskabet og fik Kager. Jeg kan nu bedre lide at lege Hest i Haven. Jeg har faaet en ny Tømme. Vil du være min Hest, naar vi kommer ned paa Pladsen?

204. Naar man gaar denne Vej, kommer man snart til en Skov. Denne Mand er min Onkel. Jeg har en udmærket Plan. Kan du se den Fugl, som flyver der, højt oppe i Luften? Hvad er det, den Mand raaber med ude paa Gaden? Det er Sand, Gulvsand. Han har været mig en sand Ven. Jeg maa hen til Lægen; han skal trække min hule Tand ud. Matrosen sejlede bort til et

fremmed Land. Af Læder laver man Sko og Støvler. Lær nu eders Lektie rigtig godt til i Morgen!

205. Jeg tror ikke, at disse Historier er san-de. Hvorledes jeg skal blive færdig med dette Arbejde, gaar over min Forstand. Vil du hente mig et Glas Vand? Denne Stil er ikke van-ske-lig. Van-det er ikke varmt nok til at bade sig i. Han gav den stakkels van-fø-re Tigger en Skærv. Denne Strand er meget farlig; mange Skibe stran-der her. Forrige Uge var her en stor Stran-ning. Han-ne er en rar lille Pige. Er der Mælk i den Kan-de? Saa snart jeg kom i Land, gik min Søsyge over. Til Sommer skal jeg ud paa Lan-det hos min Onkel.

206. For-an Huset staar der et gammelt Træ. Det er en styg Va-ne at ban-de. Paa Slottets Tag vajede et prægtigt Ban-ner. Politiet har fanget en hel Ty-ve-ban-de. Den an-den Maj er det min Fødselsdag. Georg er paa Lan-det, alle mine an-dre Brød-re er syge. Den syges Tilstand er meget betænkelig. Der blev sluttet Vaabenstilstand mellem de to Hære. Drengene har lavet tre Glidebaner ude i Gaarden. Disse to smaa Piger hjælper altid hin-an-den med at van-de Blomsterne. I skal være villige til at hjælpe hver-an-dre. Hvor han dog har for-an-dret sig, siden jeg sidst saa ham!

207. Du maa ikke skrive helt ud til Ran-den af Papiret. Officeren havde et dybt Ar tværs over Pan-den. Af-stan-den var saa stor, at det var aldeles umuligt for mig at skelne hans An-sigts-træk. Tror du, det gaar an at plukke denne Blomst? Den sorte And skal slagtes. An-den svømmer i Dammen. Giv mig en an-den Pen; denne duer ikke. Har du set mine Duer? Jeg an-ta-ger, at Fader kommer hjem Klokken syv. Vi blev an-gre-bet af Røvere, men drev dem snart paa Flugt. Urtekræmmeren paa Hjørnet har stor Handel.

208. Denne Mand er fra Norge; han er en Nordmand. Disse Mænd er meget rige; men de gör ikke nogen god Brug af deres Rigdom, de er meget gerrige. Skibets Besætning blev reddet; men Lad-nin-gen gik tabt. Paa Lan-dings-bro-en blev jeg modtaget af min Broder og min Søster. Jeg har Tand-pi-ne; tre af mine Tæn-der er hule. Hvor kan du dog nænne at slaa denne lille Dreng? Vore Æn-der svømmer ude i Dammen. Jeg har spidset min Blyant i begge En-der. Vadsk dig i Ansigtet! Nu kommer Marie for at dække Bordet.

209. Hvor skal du hen? Jeg er større end du. För-end jeg havde faaet Tid til at lukke Dö-ren, kom den lille Sö-ren hen imod mig. I Gaar var jeg hen-ne hos nogle af mine bedste Venner. Hvem er denne Dame? Jeg ken-der

hen-de ikke. Det kan nok hæn-de, at jeg kommer lidt sent hjem; jeg har saa meget at besörge. Mit Vindue ven-der ud til Gaarden. Hvis du ikke væn-ner dig til at være stadig ved dit Arbejde, bliver du aldrig til noget. Jeg er öm i Læn-der-ne. Fader sidder i sin Læ-ne-stol.

210. Min Tante er ikke rask. Lad os tæn-de Lys; nu er det for mørkt til at læse. Er der Mælk i Kan-den? Törklædet var revet itu i Kan-ten. Vent lidt; jeg skal blot spæn-de mine Skøjter paa. Drengen fik Skænd for sin Ulydighed. Bræn-det er dyrt i Aar. Jeg hørte en kla-gen-de Lyd, men vidste ikke, hvad det var. En af Da-ge-ne kommer min Fætter her til Byen. Der blev lagt læ-gen-de Urter paa Saaret, og det heledes snart. Han har mange Malerier hæn-gen-de paa Væg-ge-ne i sin Stue. Hendes Klæder var falmede og for-slidte, og hun havde i de sidste tre Dage næsten ikke faaet noget at spise.

211. Karlen kom hen ad Vejen træk-ken-de Hesten efter sig. Tjør-ne-hæk-ke-ne staar i Blomst. Hun kom mig le-en-de i Møde. Hendes Ud-se-en-de er meget bedre, end det har været. Naar der hæn-der noget mærkeligt, maa du skrive mig til. Dine Hæn-der er ikke ganske rene; de maa vadskes. Han rakte mig sin Haand til Afsked. Han blev modtaget med Spot og Haan. Baan-det i din ene Sko er gaaet op. Med disse stygge

haa-nen-de Ord viste han Tiggeren bort. Skönt Skibet havde Lods om Bord, løb det dog paa et Skær.

212. Hvad vil du være, naar du bliver stor? Vil du være Officer eller Handelsmand? Jeg kender en Dreng, som siger, at han vil være Sømand. Naar man gaar nede ved Stranden og ser de store Skibe glide forbi hen over Vandet, faar man saadan en Lyst til at være med om Bord paa et af dem og sejle langt bort til fremmede Lande, ned til Syden, hvor Appelsinerne hænger paa Træerne, og hvor Vinen vokser op ad Bjærgenes Skraaninger, eller op mod Nord, hvor der er Sne, og hvor man kan møde de store Isbjærge, som kommer sejlene paa Havet.

213. I godt Vejr er det ingen Sag at være Sømand; men naar Bølgerne gaar saa højt, at de hvert Öjeblik slaar op over Dækket, og naar Stormen er nær ved at blæse Matroserne ned fra Masten, saa er det slet ikke rart at være til Søs. — Var du søsyg, da du sejlede herover fra Jylland, dengang du havde besøgt din jyske Onkel? Hvis du bliver Sømand, maa du nok vænne dig af med at være søsyg.

214. Laan mig din Kniv! Der er Is paa Ruden; aand paa den, saa smelter den. Den syges Aan-de-drag var tungt og besværligt. Han

er en ond Mand. Mon han saa os? Hun aabnede sin Mund for at svare, men sagde ikke et Ord. Min Hund er løbet bort fra mig. Luk Öjnene i og Mun-den op! Hun-den fulgte trofast sin Herre gennem alle Farer og Besværligheder. Denne Stue er ikke nær saa lun som den anden. Ved Enden af Haven er der en smuk lille Lund. Du er nok i slet Lune i Dag. Vore Stuer er hyggelige og lune. Hvad koster disse Kirsebær Pun-det?

215. Karo staar bun-den ude i Gaarden. Tör-ve-bon-den var her i Morges med et Læs Törv; men de var alt for dyre, saa vi købte ingen. Du maa röre om i din Te, ellers kommer Sukkeret til at ligge paa Bun-den. I Grun-den burde jeg straffe dig; men nu vil jeg lade Naade gaa for Ret. Jo mere jeg grun-der derpaa, desto uforstaaeligere bliver det mig. Naar du gaar, maa du lægge dine Bøger pænt og ordentligt til Side. Fjen-der-nes An-greb blev slaaet tilbage. Vi fik An-de-steg til Middag i Gaar. Hent Vand-kan-den; vi vil van-de Blomsterne. Han overvandt let alle Van-ske-lighe-der-ne.

216. Din Kind er saa rød; har nogen slaaet dig? Maden spiste han; men Vinen rötte han ikke. Vin-den er nordlig i Dag. Hvor skal du hen med dine fine Klæder paa? Kan du ikke fin-de mine Briller? Der er blevet oprejst et smukt Min-des-mær-ke paa Graven. Denne Kats Skind

er meget blødt. Kom her ud i Sol-skin-net; her er dejlig varmt. Han dræbte Løven og flaaede Skin-det af den. Skin-net bedrager. Maanen skinner ikke i Aften. Her skal lægges Skin-ner til den nye Jærnbane. Hvad hedder denne lille Pige? Jeg ken-der hen-de ikke. Tyven har brudt Skuffen op og taget alt Sølvtoj.

217. Kom nu ind og luk Dören efter dig! Er Kristian större end du? I næste Uge har han i Sinde at rejse paa Lan-det med sine Börn. Læ-gen svøbte et lin-net Klæde om den saarede Arm. Lin-den ude i Gaarden staar i Blomst; naar vi lukker Vin-du-et op, kan du mærke Duften. Kan du skaffe mig nogle törre Pin-de, saa skal jeg snart faa det til at bræn-de i Kakkelovnen. Disse Bønder dyrker Bön-ner i deres Haver. Jeg kan ikke bruge disse tyn-de Baand. Drengen trillede med et Tøn-de-baand. Stav: Bidsel, Tidsel, Æske, Vædske, Moras, Plads!

218. Hvorledes kommer Skibet frem i Vandet? Hvis det er et Sejlskib, bliver Sejlene hejst og stillet saaledes, at Vinden kan blæse ind i dem, og saa bliver Skibet drevet frem af Vindens Kraft. Men det er ikke alle Skibe, som kommer frem paa denne Maade; mange er Dampskibe. Naar Van-det koger i Tekedlen, har du nok set, at der staar en Ström af Damp ud igennem Tuden. Denne Damp er saa kraftig, at den, hvis Laaget ligger

løst paa, kan løfte det lidt op. Om Bord paa Skibet er der nu en stor Kedel, hvori Vandet koger, og den Damp, som derved udvikles, bruges til at drive Maskinen med. — Kan du spille Dam? Stav saa: Dambræt, Dampskib, Dambrikkerne, Dampmaskine!

219. Bind dit Halstörklæde! Jeg bandt det for et Öjeblik siden; men det gaar straks op. Plant Rosen midt i dette Bed! Jeg har bundet Hunden, for at den ikke skal løbe med, naar vi kører ud. Tror du, du kan finde Vej alene? Jeg fandt Vejen forleden Dag, saa jeg kan vel ogsaa finde den i Dag. Du skal blot gaa langs den vestlige Udkant af Skoven, saa kan du ikke tage fejl. Her skal du se, hvad jeg har fundet. Du maa ikke blande disse Papirer imellem hverandre. Iblandt alle mine Venner er han mig kærest. Den syge kan ikke taale Stöjen; derfor er der lagt et tykt Lag Bark paa Gaden.

220. Det var et prægtigt Syn at se Solen staa op. Det er Synd at göre Dyrene Fortræd til ingen Nytte. Denne Dames Sön er min gode Ven. Er der godt Vand i Brøn-den? Isen er alt for tynd; gaa ikke ud paa den! Dette Papir er meget tyndt. Har du set denne Mönt för? Midt i Haven er der en rund Dam; rundt om den er der Blomsterbede. Det gör ondt i min venstre Fod; jeg har fortraadt den. Hun saa saa frisk og

sund ud, at jeg ikke anede, hun fejlede noget. Det er sundt at bade sig. Du maa vænne dig til at staa tidligere op.

221. Jeg købte et Bundt Gulerødder hos Amagerkonen. Paa Søens Bund vokser der en Mængde Planter. Hvorfor skyn-der du dig ikke? Han skynd-te sig bort det bedste, han havde lært. Denne lille Pige bestiller ikke andet end at pyn-te sig. Tip, Tap, Tønde; nu kan du be-gyn-de. Hunden be-gynd-te at gø, da jeg nærmede mig Huset. Grisene grynter. Kan du lide Pebermyntekager? Jeg yn-der ikke denne Farve. Dette Barn er sin Faders Ynd-ling. Du er meget ung. Den skønne Yngling blev dræbt af Røverne.

222. Kender du denne Mand? Jeg har kendt ham i over tyve Aar. Jeg kend-te straks hans Skrift uden paa Brevet. Skal jeg hente dig et Glas Vand? Hvor er Karl henne? Jeg maatte sende ham i Byen, for begge Pigerne staar og vadsker. Vil du ikke vente et Øjeblik; saa gaar jeg med. Han send-te Bud, at han var syg. Vil du ikke vente lidt med at vende dig om; jeg er ikke helt færdig. Efter mange Aars Fraværelse vendte han hjem til sit Fædreland. Jeg har vænnet mig af med at gaa med Stok. Tænd Lys! Røverne tændte et stort Baal.

223. Vil du hente mig et Glas Vand? Han

rendte sin Vej, før hans Arbejde var færdigt. Huset er brændt ned lige til Grunden. Jeg er vant til at tage mig et Bad hver Dag. Vi spillede Kort, og jeg vandt. Tag dine Vanter paa; det er Frostvejr. Det var ikke pænt af ham, at han løb fra sin lille Søster. Læreren skændte, fordi Hans kom for sent. Lad os nu faa en munter Sang! Denne Dreng var meget misundelig; han undte aldrig sin Søster noget. Det er dog'underligt, at du ikke kan huske at tage dine Bøger med.

224. Har du rent glemt din Lektie? Nu er han rendt sin Vej og har glemt sin Overfrakke. Nu er det for sent; jeg har sendt Brevet af Sted. Hør! Musikken spiller op til Dans; vil du danse med mig? Rytteren gennemborede sin Fjende med Lansen. Jeg vinkede til ham; men han var ikke i Stand til at stand-se. Hans Frygt var saa stor, at han gik rent fra Sind og Sans. Vi maa nok se at faa Baaden pumpet læns; ellers gaar vi til Bunds. Denne By ligger nær ved Landets Grænse. Hunden kom løbende med et Ben i Munden.

225. Skal jeg vinde Garnet paa dette Vindsel? Nu tænker jeg, Faren er overstaaet for denne Sinde; dersom Sygdommen nogen Sinde paa ny indfinder sig, saa send straks Bud efter mig! Peter er mindre end Karl; men Georg er mindst. Jeg har vundet to smukke Gevinster. Ved den mind-ste Støj vaagner min Hund og gør. Med en tændt

Lunte i Haanden nærmede han sig Minen. Han gik dristigt ind i det bræn-den-de Hus og vendte lidt efter uskadt tilbage med et grædende Barn i sine Arme.

226. Den ydre Dör stod aaben, den indre var lukket i Laas. Den trætte Van-drings-mand satte sig ned under det store Træ. Jeg har brændt min venstre Haand. Hvor er dog min ene Hand-ske blevet af? Det dan-ske Flag er rødt med et hvidt Kors i. Denne hol-land-ske Ost smager særdeles godt. Mand-ska-bet frelstes; men Ladningen gik tabt. Afstanden for-mind-ske-des bestandig; men jeg naaede ham dog ikke. Hesten vrinsker. Rø-verne var forsamlede rundt om et flammende Baal, som de havde tændt inde i den tykkeste Del af Skoven.

227. Om du end beder mig nok saa meget, faar du dog ikke Lov dertil. Er Hans end-nu ikke kommet? Han havde gjort sig al mulig Umage; ja, han havde end-og-saa læst dobbelt saa meget som de andre Dreng. Du maa altid sige Sand-he-den. Denne Kræmmer har en stor Han-del; han hand-ler med alle Slags Urtekramvarer. Heksen for-vand-le-de sig til en Fugl og fløj bort. Hans Ord for-an-le-di-ge-de, at jeg selv undersøgte Sagen, og jeg udfandt da, at han havde bedraget mig. Tante gav mig et Kræmmerhus Rosiner og Mand-

ler og en Pose Figner. Vi blev meget venligt modtaget.

228. Jeg maa have købt nogle Bænd-ler. Min Hund har mistet sit Halsbaand. Skal Budet have mundtlig eller skriftlig Besked med tilbage? De fjendtlige Soldater angreb os ved Dag-gry. Vi var meget trætte, men fortsatte dog Rejsen. Adlyd dine foresatte! I Aften skal jeg paa Bal. Der kom først et Glimt og saa et stærkt Skrald. Tal ikke til nogen om det! Tænk paa et Tal! Kald paa Karlen! Skal jeg ikke ogsaa kal-de paa Pigen? Alle Drengene i denne Klasse er artige og flittige. Hans Baad var ikke større end en Nøddeskal.

229. Ved du, hvorfor Henrik saa tit kommer for sent? Han kan ikke gaa ned ad Gaden uden at staa stille uden for Vinduerne i Butikkerne for at se paa de mange smukke Ting, som ligger der. Han gjorde bedre i at huske paa, hvad Klokken er. Forleden Dag saa jeg en fattig lille Dreng og hans Søster staa uden for Vinduet i en Legetøjsbutik. Der var mange Ting, de havde stor Lyst til at have, og hver af dem valgte sit. Dette gik længe godt. Han valgte en Pisk, en Tømme og en Sabel; hun foretrak en Dukke, en Dukkestue og en Seng. Til sidst blev de uenige om en Kasse Klodser, som begge havde Lyst til.

De blev dog straks gode Venner igen, da de huskede, at de dog ikke fik noget af det alt sammen.

230. Hun gav sin Broder det hal-ve af den Kage, hun havde faaet. Denne Frugt er saa besk som Galde. Dette Smör er ikke rigtig godt; der er alt for megen Valle i det. Kusken knal-de-de med Pysken og kørte bort i Galop. Der staar en smuk, gul Blomst. Er denne Ring af Guld? I Dag skal Gul-vet i min Stue vadskes. Gul-det er et kostbart Metal. Denne Bygning er kommet i Forfald. Vi maa have bygget en ny Stald. Alle Ridderens Stalbrødre havde forladt ham. Moderen tyssede paa sit skrigende Barn. Endelig hørte Skrigene op.

231. Af et Faar faar man Uld. Den slemme Ulv har ædt vore Lam. Marie har faaet en smuk ul-den Kjole af Fader. Jeg vil tage mine uld-ne Vanter paa i Dag. Min lille, tamme Fugl er død. Hul dette Stykke Træ ud og lav mig en Baad deraf! Der er et Hul paa min ene Strømpe; det maa stoppes. Ræven har sin Hule i Skoven. Der er god Muld paa denne Mark. Vi red op ad Bjærget paa Mul-dyr. Hvis jeg havde vidst, at han var syg, var jeg ganske vist gaaet hen til ham. Hverken du eller Karl har været flittig; I maa begge passe bedre paa.

232. Her fiskes der mange Sild. Drengen

kørte med en lille Trillebør. Sil-de-ne er dyre i Aar. Der kryber en Bille. Du maa ikke ind-bil-de dig, at du har slugt Alverdens Visdom; du har meget at lære endnu. Il til Kongen og bring ham dette glædelige Budskab! Har du gjort Ild paa? Paa Grund af et Il-de-be-fin-den-de maatte jeg sende Afbud i Gaar. Skaf mig en Told til denne Flaske. Der er høj Told paa Vin. Jeg har købt tolv fede Faar. Kom, saa skal du faa en lækker Bolle. Hol-der du af stegte Aal? Jeg maa have en ny Saal i denne Stövle. Her er stærk Sol. Til Jul fik jeg en Sabel og et Skjold.

233. Fæstningen var omgivet med Vol-de og Grave. Jeg har skol-det min venstre Haand. Er I færdige med eders Stile? Nu maa I sidde ganske stille, til jeg kommer tilbage. Pas paa, at du ikke spil-der Mælken! Ulven hyler i Skoven. Der er seks Hyl-der paa min Reol. Han var ind-hyllet i Pelsværk, og dog frøs han, saa Tænderne klappede i Munden paa ham. Kongen blev hyl-det af Folket. Hyl-den staar i Blomst. Der er ikke Plads paa Hyl-den; jeg ved ikke, hvor jeg skal gøre af Bogen. Det er din egen Skyld, at du blev vaad; hvorfor gik du ud i det stærke Regnskyl? Regnen skyller ned. Han skyl-der mig to Kroner.

234. Dette Træ maa fæl-des; det spærrer Gangen. De to Brødre ligner hinanden saa meget,

at jeg ikke kan kende Forskel paa dem. Musen blev fanget i en Fæl-de. Han har været min Hus-fæl-le i mange Aar. Den lille Dreng laa paa Ryggen og sprællede med Benene. Vælg nu selv, hvilken Hest du vil ride paa! Jeg maa have et nyt Smæld paa min Pisk. Hvor mange Ærter er der i den Bælg? Vi bor ved Foden af et højt Fjæld. Vær du kun rolig; Gæl-den skal nok blive betalt. Fiskene aander ved Gæller. Sælg mig din brune Hest! Har du set en Sæl?

235. Herren mishandlede Trællen. Vi ser dig saa sjæl-den; hvorfor kommer du aldrig til os? Naar du er varm, maa du ikke drikke det kol-de Vand saa hurtigt. I Dag er det et stygt, koldt Vejr. Den syges Hoved blev kølet med Is. Kølen paa mit Skib er af Bly. Kom her ind i Skyggen; her er rart køligt. Min venstre Hæl er öm. I Dag har jeg rigtig haft Held med mig; jeg har fanget ti Fisk. Hæld et Par Draaber Vin i dette Glas Vand! Faders Helbred har ikke været godt i Vinter. Ægypterne ansaa Katten for et helligt Dyr. Det var rigtig heldigt, at du kom.

236. Her er Brød; nu kan du stille din Sult. Flasken er kun halv fuld. Værelset var fuldt af Røg; det var umuligt at frelse den gamle Kone. Da jeg havde fulgt min Ven til hans Dör, gik jeg hjem. Da jeg kom hjem, fandt jeg et Brev paa min Pult. Har du set det store Skilt, Købmanden

har faaet sat op paa sit Hus? Hatten er af blødt Filt. Hvil dig lidt! Vil du med? Du maa ikke være saa vild. I maa ikke lege saa vildt. Efter Tordenvejret kom der en mild Regn. I Dag er det mildt i Luften.

237. Jeg har faaet en slem Byld paa min højre Skulder. Tiggeren bar en lille Bylt gamle Klæder. Holdt! her kommer ingen frem. Pas paa, du maa ikke spil-de paa Dugen. Har du ikke Lyst til at spille Bold med mig? Vinden ud-spi-le-de Skibets Sejl. Tordenvejret trak bort, Skraldene blev svagere og svagere. Han slog en skraldende Latter op. Kusken blev holdende en Time uden for Porten; derpaa kørte han bort smældende med Pisen. Kan du stave: den tredje, den fjerde, den sjette, den syvende, otte, den ottende, den attende, elleve, den ellefte, tolv, den tolvte, den sekstende.

238. Nu er det Vinter. Hvor det dog er koldt! Lad os gaa ned til Søen; der er Is paa den. Tag dine Skøjter med! I Nat er der faldet megen Sne; men nede paa Søen er der fejet et stort Stykke; der vil vi løbe. Skynd dig nu at faa dine Skøjter spændt; jeg har allerede mine paa. Saa, nu gaar det strygende hen over Søens blanke Flade.

239. Ser du ham derhenne? Det er vist

første Gang, han er paa Skøjter, han kan næppe staa paa Benene; se, hvor forsigtigt han prøver sig frem. Der kommer en i flyvende Fart; se hvilke Sving! Av, der faldt han; han saa ikke, der laa et Straa, og saa snublede han. Mon han stødte sig? Nej, nu løber han jo nok saa rask videre. Det har frosset længe; Isen er meget tyk, den kan sagtens bære os. Men vi maa tage os i Agt for Vaagerne; thi faldt vi i og kom ind under Isen, druknede vi.

240. Vil du kalde paa Peter? Jeg har kaldt paa ham; men han hørte det vist ikke. Da Fader kald-te paa os, løb vi op i Huset. Gaasen vralter. Drengen faldt og slog alt, hvad han bar paa, i Stykker. Den stakkels Mand er Invalid; han halter. Kurvene er fulde; jeg har selv fyldt dem med Æbler. Moder syltede Kirsebærrene og fyld-te dem i Krukkerne. Han er saa vred, han gaar og skælder og smælder hele Dagen. De skæld-te ham for Bedrager, skönt de godt vidste, at han var en ærlig Mand. Vognen væltede, og vi blev alle kastet ned i Grøften; men ingen af os kom til Skade.

241. Pas paa, du ikke spilder; du hælder Fadet alt for meget. Han har ikke været flittig; derfor kan han heller ikke noget. Da jeg hæld-te Blæk i Blækhuset, spild-te jeg lidt paa Bordet. Der blev oprejst et Mindesmærke paa Heltens

Grav. Du er en heldig Fyr; du slap jo helt fri, medens vi andre blev ganske vaade. Hvis han kommer igen, maa du straks melde mig det. Det blev meldt Herren, at der var en Mand, som ønskede at tale med ham. Tjeneren meld-te, at Maden stod paa Bordet. Isen smelter. Var du søsyg, da du kom over Bæltet? Denne Suppe er alt for salt. Moder har kaldt paa dig.

242. I det lille Hus ved Siden af Bageren bor Smeden. I den ene Ende af Huset bor han med sin Familie, i den anden har han sin Smedje. Man kan ikke tage fejl af, hvor Smeden bor; thi langt borte kan man høre det Spektakel, han og hans Svende gör med de store, tunge Hamre, og naar Dören staar aaben, kan man se Skinnet af Ilden vidt og bredt omkring. Naar der skal smedes, bliver Jærnet lagt ind i den Kulild, som brænder paa Skorstenen, og saa maa Smededrengen trække Bælgen, for at Ilden kan brænde livligere.

243. Naar Jærnet er gloende rødt, bliver det taget ud og lagt paa Ambolten, og saa hamrer Smedene løs paa det. Naar Jærnet gløder, er det blødt og böjeligt, og Smeden kan da give det, hvad Form han vil. Naar dette er gjort, stikker han det ned i Kølevandet. Har du hørt, hvor det da syder? Saa bliver Jærnet igen koldt og haardt. — Der er forskellige Slags Smede: Grovsmede, Klejnsmede, Kobbersmede og Guldsmæde.

244. Denne Dreng vold-te sine Forældre megen Sorg. Kom, lad os gaa ned i Gaarden og slaas med Snebolde! För var der Volde og Grave rundt om Byen. Disse to rige Mænd er onde og stolte. Feltherren sad i sit Telt, da det blev meldt, at Fjenden rykkede frem til Slag. Du maa være rede, naar jeg kommer; thi jeg kan ikke vente paa dig. Den, som kan redde den stakkels Dreng fra at drukne, skal faa en Belønning. Denne Mand havde stor Gæld, og han betalte aldrig, hvad han skyld-te. Hun havde lange guldgule Lokker.

245. Hvor kan Anna dog være? I Gaar blev min Moder syg, og i Dag er det meget værre med hende. Vil du ikke række mig Peberbøssen? Dit Spørgsmaal er saa urimeligt, at jeg slet ikke vil svare derpaa. Karl har faaet en dejlig laadden Hue af sin Fader. I Morgen kommer vor nye Karl. Tal ikke til nogen om det, jeg har fortalt dig! Av, av, sagde Kællingen; hun brændte sig paa Vællingen. Jeg har sendt Otto ud at besørge et Ærinde for mig; men han maa vist snart være her igen. Ved Husets Salg tjente han i det mindste tusind Kroner. Faders Haar er ganske graat, men Skægget er endnu sort. Min ældste Broder har ligget syg af Hjernebetændelse; men nu har han det bedre.

246. Jeg købte en Buket Violer af den lille

Pige, som staar henne paa Hjørnet. Jeg maa have en ny Streng paa min Violin. Han talte i saadan en streng Tone, at den lille Dreng begyndte at græde af Angst. Min Familie flytter paa Landet en af Dagene. Denne hvide Lilje er meget smuk. Du maa læse den sidste Linie om igen; der er et Ord i den, som du ikke udtalte rigtigt. Olien er blevet harsk. Selv om det ikke var med Vilje, at du gjorde ham Fortræd, kan jeg dog ikke undskyldte dig; du burde have set dig bedre for. Min Broder vil være Præst, naar han bliver stor. Lever Gedden i salt eller fersk Vand?

247. Vægen er for kort; Lampen kan ikke brænde. Paa Væggen i min Stue hænger der et smukt Billede af min afdøde Tante. Æggene er dyre. De kække Soldater forsvarede Skansen til sidste Mand. Hvor er alle dine Søskende henne? De er til Dans; jeg fik ikke Lov til at gaa med, fordi jeg ikke havde læst mine Lektier. Den gamle Mand er ganske skaldet, og han er næsten blind. Jeg skal gerne hjælpe dig saa godt, jeg kan; men jeg tror næppe, din Plan vil lykkes. Dette Bræt skal hövles ganske glat. Vi maa have købt nogle Bræder til at gøre Badehuset i Stand med. Der er mange Stjerner paa Himlen i Aften.

248. Skal Budet have Svar med tilbage? Spydet for forbi mig og borede sig ind i Væggen. Tyven blev grebet paa fersk Gerning. Efter en

farlig Sejlads kom Skibet lykkeligt i Havn. Naar du ikke kan huske, hvor langt du har for, maa du sætte et Kryds i din Bog. Han blev saa vred, at han gik sin Vej og truede med aldrig at komme igen; men jeg tror ikke, han gör Alvor af sin Trusel. Til Pinse skal jeg ud paa Landet til min Onkel. Der kom et voldsomt Skræld, og straks efter blev Luften opfyldt af en tæt Krudtdamp. Tag dig i Agt for Hunden; den er meget bidsk. Min Fætter samler paa Mønter. Smeden arbejder i Smedjen. Aben knækkede Nødden og spiste Kærnen.

249. Vi fandt ham liggende tværs over Stien; han var blevet slaaget ihjel af Røverne, som havde plyndret ham for alt, hvad han havde hos sig. Det undrer mig, at du ikke er færdig med Arbejdet; men nu skal jeg vise dig, hvor nemt det lader sig gøre. Stigen var ikke lang nok; det var umuligt at redde Barnet ud af det brændende Hus. Paa Møen er der en Klint af Kridt. Min Onkel bor i Fyen. Fuglen kom flyvende med noget Mos i Næbbet; den var i Færd med at bygge sin Rede. Værelsets Smuds og Fattigdom var saa forfærdelig, at det næsten var ubegribeligt, at det var et Menneskes Bolig.

250. Jeg maa op til Skrædderen, for at han kan tage Maal af mig til en ny Dragt. Nu er Murerne færdige med deres Arbejde; i Morgen

tager de Stilladset ned. Jeg har ridset mit Navn i Ruden med en Diamant. Jeg er i fjerde Klasse, og min Broder er i sjette. Da jeg kom ude fra Mørket, blændede det stærke Lys mig, saa at jeg ikke straks kendte den Mand, som kom hen imod mig. Prinsens Hest havde et forgyldt Bidsel. Dette Tøjs Mønster er ikke smukt; det er alt for broget. Nu er Bogen ude. Tror du nu, du kan huske, hvorledes du skal stave alle de Ord, du har haft?

